

*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

***Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features***

Diplomová práce

2012

Bc. Ilona Kočová

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

erzita v eských Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav romanistiky

DIPLOMOVÁ PRÁCE

ESKÉ MOTIVY V PRÓZÁCH ENRIQUE VILA-MATASE

Vedoucí práce: PhDr. Josef Prokop, PhD.

Autor práce: Bc. Ilona Kováčová

Studijní program: N7310 Filologie

Studijní obor: Španělský jazyk

2012

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci na téma: "eské motivy v prózách Enrique Vila-Matas" jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě v úpravě vzniklé výputem ním vyznámených částí archivovaných filozofickou fakultou elektronickou cestou ve výročí přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikaci této práce. Souhlasím dále s tím, aby toutefé elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky kolitele a oponenta práce i záznam o přeboru a výsledku obhajoby této kvalifikace této práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu této kvalifikace této práce s databází kvalifikací jiných prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikací jiných prací a systémem na odhalování plagiátu.

eské Budějovice dne 23. října 2012

Podpis.....

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Pod kování

Tímto bych cht la pod kovat vedoucímu diplomové práce PhDr. Josefу Prokopovi, Ph.D.

Dále d kuji prof. PhDr. Jitce Radimské, Dr., za její cenné rady v oblasti doporu ené literatury, metodologie a také za její následné vedení a pomoc p i korektu e diplomové práce.

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Tato diplomová práce se vnuje tématice eských motiv v díle -pan Iškého spisovatele Enrique Vila-Matas. Seznamuje tená e se -pan Iškým spisovatelem Enrique Vila-Matasem, utvá íp ehled celého jeho díla a na základ t chto podklad utvá íp ehled stylu tohoto autora. Dále navazuje rozborem možných eských motiv objevujících se v jeho dílech. Motivy jsou rozebrány jednotliv a zvlátní d raz je kladen na motiv Franze Kafky, Gustava Meyrinka, Prahy a také postavy z díla Franze Kafka ó *Odradka*. Na záv r, práce shrnuje tato bádání a poskytuje ucelený pohled na tématiku eských motiv . Motiv , které do této doby je-t podobným zp sobem zpracovány nebyly.

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

This diploma thesis deals with the subject of Czech motives in the works of Enrique Vila-Matas, the famous Spanish writer.

At the beginning, this work introduces the author to his readers and it also presents all his life's work. The style of the author is defined on the grounds of this information. The thesis follows with the analysis of possible Czech motives appearing in his books. The motives are analysed individually and there is great emphasis put on the motive of Franz Kafka, Gustav Mayerink, the city of Prague and one of the Kafka's main character - *Odradek*.

At the end, the thesis summarises the results of the studies and provides a comprehensive view of the Czech motives subject. Those motives which haven't been studied before.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	8
1	Enrique Vila-Matas.....	10
1.1	Základní biografie a autobiografie	10
1.2	Osobní fľivot.....	11
1.3	Dílo.....	13
1.3.1	Díla znázor ující základní motivy knih Vila-Matase	13
1.3.2	Matasovo dílo a jeho p ľietí i pojetí tená em.....	17
1.3.3	Výb r d 1 podle kritéria souvisejícího s eskými motivy	22
1.3.4	Vybraná díla, která mohou nastínit literární styl a uflívanost literárních flánr Enrique Vila-Matase	25
1.4	Shrnutí	29
2	Hypotézy pro p ľipadné motivy.....	33
2.1	Franz Kafka ó stru ná biografie.....	33
2.1.1	Osobní fľivot Franze Kafky.....	35
3	eské motivy.....	37
3.1	Kafka jako motiv, pokafldé jinak	37
3.1.1	Matasovo zaujetí hlavn osobnosti Kafky, jakofito lov ka, ne v tuto chvíli jako literáta	38
3.1.2	Kafka jako motiv celé Matasovy knihy.....	39
3.2	Odradek aneb Kafka jako literát a jeho dílo jako motiv u Matase	41
3.2.1	Porovnání verzí	42
3.3	P es Kafku k Praze a fl k Meyrinkovi, dal ľí eský motiv.....	45
3.3.1	Praha aneb Kafka zdrojem popisu Prahy	45
3.3.2	Meyrink zdrojem popisu Prahy.....	47
4	Dal ľí p ľipadné eské motivy	50
5	Shrnutí pouflitých eských motiv	50
	Záv r	52
	Resumen	54
	Obrazové p ľohy	56
	P ľohy	57
	Chronologický seznam vy lých d 1 Enrique Vila-Matase	57
	Pouflitá literatura	61

Tématem diplomové práce jsou eské motivy v prózách říká souasněho literárního autora Enrique Vila-Matase. Práce se okrajově dotýká literární vedy, filozofie a nalezneme v ní i rysy psychoanalýzy. Téma spadá jak do literární historie, tak také do souasně literatury.

K napsání této práce mě povedlo fakt, že se tímto tématem souvisele nezabývá fládná esky psaná literatura. V rámci studia říká literatury jsem se dostala ke knize *Historia abreviada de la literatura portátil*. Snažila jsem se najít knihu také v eskom píklu, ovšem nebyla k dispozici. Stejně tak tématem, kterým se kniha zabývá, tajným spolkem *Shandy*, se nezabývala fládná eská literatura. Navíc jsem v této knize objevila jen první zmínky o eských motivech, což mě velmi zaujalo, a proto mě zpracování toho tématu zaujalo natolik, že se jím zabývám v této práci. Později jsem zjistila, že ze všech 35 dílů Enrique Vila-Matase byla do e-tiny přeložena pouze kniha *Bartleby a spol.*¹

Cílem práce je nastínit pohled a přehled díla Enrique Vila-Matase. Měla by také ukázat celkový koncept spisovatele, společné rysy všech jeho dílů a poté se zaměřit na která konkrétní díla. Ve vybraných dílech najít eské motivy a následně je také blíže specifikovat, například nalézt důvody, které autora k výbrutu často motiv vedly. Dále zjistit, zda motivy, které autor uvádí, jsou reálné, respektive, zda se shodují se skutečností a realitou, zda na sebe nějak navazují, i se dokonce prolínají. Vzhledem k tomu, že jsem jako nejsilnější motiv, který Matas ve svém díle použil, objevila Franze Kafku, je nutné zjistit, proč si říká spisovatel vybral právě mecky píšícího fida fílajícího v Praze. Otázka také je, zda Kafka v řeči lze považovat za eský motiv a pakliže ano, rozebrat jej.

Abych mohla provést jen zmíněný rozbor, přiklonila jsem se k metodě srovnávací, a to ke konkrétnímu srovnání obou autorů a najít mezi nimi, co je spojuje, co je naopak zcela odlišuje a uvést to na pozadí literátorů. Zcela zároveň dokonce uvádí také literátopisy obou autorů, ať se mělo na první pohled zdát, že obecně známá fakta o Franzovi Kafkovi není dlehlité uvádět. Já se však domnívám, že je dlehlité uvést literátopis i osobní literátor Franz Kafka, a to z toho důvodu, že lze hledat podobnosti mezi oběma autory, díky nimž lze poté také vysvetlit okolnosti výběru eských motiv.

¹ Přílohou k práci na konci práce obsahuje vyhlášená díla Enrique Vila-Matase..

hází z literární teorie 19. století, tedy že dílo je zcela prolíná, n kdy je zcela totálně s jeho životem i velmi podobné, jindy z něj zcela vyplývá, n kdy se dokonce literární dílo stává pědlohou jak autor v životě flit. A z tohoto důvodu se pomírně hluboce zabývám životy obou autorů a v nich hledám právory spojitosti. Tyto poznatky získané srovnáním obou autorů chci poté uplatnit při rozboru díla Enrique Vila-Matas a následném hledání dalších eských motiv.

Zvolená metodologie je inspirována knihou od Roberta Calassou nazvanou *K.*², která se promítala do lehčího zdrojem při rozboru a zpracování eských motiv. V případě této zvolené metodologie je podobnost s rozebranými díly Franze Kafky jen náhodná, spíše než to, že metoda této práce má druhý styl metody, kterou zvolil právě Roberto Calasso. Calasso pracuje s textem tak, že uvádí úryvky z Kafkova knih a na základě těchto úryvek dle rozboru a závěry. Calasso píše spíše úvahově, tedy eseisticky a rozebírá konkrétní situace, konkrétní úryvky, z nichž poté utváří ucelený přehled, který obsahuje kritické hodnoty. Mojí snahou je postupovat alespoň podobným způsobem. Tuto metodu aplikuji převážně na hlavní část této práce, tedy vyhledání a následný rozbor eských motiv. Jako výsledek tohoto rozboru, bych chtěla najít co nejvíce eských motiv a také bych ráda nastínila možné hypotézy, pro které tyto dané motivy objevily v Matasových dílech.

Základem práce tedy má být nastínání eských motiv v dílech jednoho autora. Toto téma totiž do této chvíle zpracováno nebylo, pakliže ano, není dostupné žádat ve ejnosti (vychází z poznatku, že nebyla sekundární literatura dostupná v navštívených jednotkách ani v eskových bibliotékách). Proto jsem byla nutena vycházet z primární literatury, jelikož zdroje sekundární literatury jsou velice omezené. Jak jsem již uvedla, jedná se o stále fiktivního autora, který ještě nebyl předmětem zkoumání a bádání. Sama sebe nemohu povzepovat za literární autoritu, ale z důvodu nedostatku sekundární literatury mi nezbylo, než některé teze i závěry, které v práci uvádím, prezentovat právě subjektivně.

Pro sledné zachování autentinosti, uvádím citace Enrique Vila-Matas v originále ve jednotkém jazyce a doslově je nepřekládám. Mohlo by dojít k narušení obsahového sdělení a vyústilo by k subjektivnímu zabarvení překládaných informací.

² CALASSO, Roberto. *K.* 1. vyd. Praha: Slovart, 2008.

1 Enrique Vila-Matas

1.1 Základní biografie a autobiografie

Spisovatel Enrique Vila-Matas se narodil 31. března 1948 v Barceloně. Jedná se o dosud flijícího autora, který patří mezi významné a známé řecké autory současnosti. Vystudoval právo a filozofii. Narodil se do doby relativního klidu (10 let po skončení občanské války) a prožíval období ekonomického růstu řecké řecka od druhé poloviny padesátých let. Podle všech okolností, které budou následovat, z nichž vnímal byrokratické - policejní - říkání celé společnosti, jelikož v roce 1968 kvůli frankistickému režimu dobrovolně odešel do Paříže. Nalezl sílu k emigraci do Francie a zde se v nové literatuře objevil občasně spolehlivě, kterou všechny povídaly za svobodnou a naplnějící jej. V této době se stal redaktorem v kinematografickém časopisu *Fotogramas*, dále spolupracoval na kulturních stránkách *Vanguardia* a byl součástí redakční rady *Trafalgar Square*. Přesobil také jako filmový kritik a psal recenze pro časopisy *Bocaccio* a *Destino*.

Informace uvedené výše jsou informace uváděné například na přebalu knihy *Historia abreviada de la literatura portátil*, verze, která vyšla roku 1985, ve řeckém nakladatelství ANAGRAMA a byla jeho první edicí. Nebo jako další zdroj pro získání údajů používám řecké nakladatelství ANAGRAMA, které jeho knihy vydává.³

Za svá díla dostal několik ocenění, mezi které patřily *Premio Ciudad de Barcelona* z roku 2001 za knihu *El viaje vertical*. Bylo mu uděleno i ocenění za nejlepší zahraniční knihu vydanou ve Francii, mezi kterými pak *Premio Nacional de la crítica* z roku 2002 za knihu *El Mal de Montano*. Za zmínku zcela určitě stojí také ocenění, kterého dosáhl v roce 2006, *Premio Internacional Ennio Flaiano* a *Premio de la Real Academia Espaňola*. Dále pak *Premio Elsa Morante* z roku 2007. V roce 2010 ocenění za jeho celofiktivní dílo *Premio Leteo*. V únoru roku 2011 byla novela *Dublinesca* a jeho celofiktivní dílo vyznamenáno v Itálii- *Premio Bottari Lattes grinzane*.

³ Na webu Editorial Anagrama najdeme stránku v novanou *Enrique Vila-Matasovi* [online]. 2012,[cit. 2012-01-21]. Dostupné z: <http://www.anagrama-ed.es/autor/1091>.

apsal více než 35 novel a jeho díla byla přeložena do dosud protože se jedná o autora fiktívního a ani o ani jeho kritici nepovažují dílo za ukončené.

1.2 Osobní fiktivita

V osobním, reálném fiktivitu si autor své soukromí až přehnaně stětí. Na otázky, které mu jsou pokládány, odpovídá, ale nerozlijuje mezi realitou a fiktivitou. Takže v jeho odpověďích o soukromém fiktivitu se mnohdy fikce míší s realitou a to zcela bez zjevných hranic. Je nutné tedy informace zjistit nejmíno z úst autora i literatury sekundární povídavat spíše za nejisté. Stejně tak jako ve Vila-Matasově fiktivitu, se realita míší s fiktivitou, v následujících odstavcích se budeme moci přesvědčit, že je tomu tak i u jeho literatury. Jako příklad může být brána takzvaná *Autobiografía caprichosa*, kterou napsal na slávost organizátor *Hay festival* v Cartageně de las Indias, v Kolumbii, který se konal 26. - 29. ledna roku 2006. Tato autobiografie byla později uvedena v knize *Vila-Matas portátil: Un escritor ante la crítica*. O svém narození se Vila-Matas vyjadřuje takto: „Nací en Barcelona, España, el último día del mes de marzo 1948. Nueve días después, el asesinato de Jorge Eliécer Gaitán disparó el Bogotazo en Colombia. Fue el primer acontecimiento político importante después de mi llegada al mundo. (...).“⁴

Pozoruhodné je, že svoji autobiografii začíná v souvislosti s historickými událostmi a vytváří zdánlivě malicherné spojitosti. Pořezení za skutku autobiografie je nad míru jasné, že se o autori dozvímě buďzkreslenou fiktivitou, ať už je to pravdu i dokonce nic reálného. V následujících částech se Vila-Matasovi může podařit vyvolat větu tená i pocit, že se o něm dozvídám pouze jen o jaké další fiktivních údajích. „Nací en Barcelona, en la calle de Lauria 114, en una casa frente al cine Metropol. A mis cinco años la familia se trasladó al 343 de la calle Rosellón, junto al Paseo de San Juan. EN 1968 entré como redactor en la revista de cine Fotogramas. Y en 1973 publiqué mi primer libro. El año siguiente, me instalé en París, donde viví dos años y escribí mi segunda novelita, La esesina ilustrada (sobre esa época giraría más tarde mi libro autobiográfico París no se acaba nunca, publicado en Barcelona en 2003)…“⁵

⁴ ZUBIETA HEREDIA, Margarita. *Vila-Matas portátil: Un escritor ante la crítica*. 1.vyd. Barcelona: Candaya, 2007, s. 15.

ora korespondují s údaji uvedenými výše a tená má flivot v následujících ádcích dozví více. Ale to by

nebyl Enrique Vila-Matas, aby tená e op t n ím nep ekvapil. V t-iná informací se totifl týká p eváfn jeho knih a jeho stylu psaní a tak jeho flivot osobní op t z stává v pozadí. Tém z fládného citátu nelze získat fládné autobiografické údaje, které bychom mohli povaflovat za reálné a nosné. Na druhou stranu lze z citát áste n vycházet p i konstruování charakteristik osobnosti Vila-Matase. Stejn tak je tomu v následujícím citátu, z n hofl vyplývá, fle Matas rád cestuje, a to na základ p ekládanosti jeho d 1. Tvrdí, fle tím, fle jsou jeho díla p ekládána do n kolika sv tových jazyk , má pocit, fle cestuje s nimi.

„Mi obra está traducida ó me gusta decir los nombres de todas esas lenguas y así, de alguna forma, siento que viajo alrededor de mi cuarto ó al francés, inglés, alemán, italiano, ruso, portugués (...) , checo, (...) 26 idiomas en total. Es una situación que imagino que tarde o temprano variará algún día. EL 27 es mi número de la suerte.„⁶

O soukromí autora se z jeho autobiografie p íli– nedozvíme, na druhou stranu nám zcela realisticky nastíní sv j styl, dovolím si íci zám r hry se tená em a také nám stru n charakterizuje svá díla. Svá díla popisuje tak, jak je vnímá on, cofl je pro tuto práci d leflité, prototle pojetí a zám ry autora se velice asto odli-ují od názor kritik .

P i hledání dal-ich biografických údaj o autorovi, jsem také zavítala na webovou stránku www.enriquevilamatas.com, kam on sám p ispívá (údajn). Jedná se o internetové stránky, jedny z mála dostupných o autorovi. Nelze dohledat, zda je pravda, fle sám autor do nich p ispívá, i je to koordinátor, kdo citace pí-e, podstatné v tuto chvíli v-ak je, fle jsem zde objevila jeho autobiografií, která je stejn manipulativní, jako jeho ostatní autobiografické práce. To m fle potvrdit i citát uvedený na t chto stránkách. Z citátu vyplývá, fle nejlep-ím biografickým údajem o spisovateli, není výb r zápletky, i tématu knihy, ale je to práv vývoj autorova osobitého stylu. To je na t chto webových stránkách jediný ekn me autobiografický údaj. Poté následuje pouze seznam jeho vy-lých d 1 s etnými komentá i. Pro ilustraci uvádíme seznam d 1 Enrique Vila-Matase chronologicky set íd ných v p íloze. Mým zám rem je uspo ádat vý et jeho d 1 a zjistit mofnou vývojovou linii s p ípadným spojením p edm tu mé práce. Sou asn se

⁵ Ibid., s. 16.

⁶ Ibid., s. 16.

taiky eských motivů. Tento význam dle mě také slouží filtry, kterých bych mohla hledat ské motivy.

1.3 Dílo

Enrique Vila-Matas napsal do této chvíle 35 dílů, z nichž některé jsou novely, jiné sbírky eseji, další jsou sesbírané povídky z jiných dílů a k nim připojené nové. Co mají společné je autor a jeho osobitý styl psaní. V následující kapitole se pokusím nikoliv chronologicky představit jeho dílo, ale naopak rozdělit vybrané knihy do podkategorií. Na takto skupinách knih se budu snažit nastínit autorovy tvůrčí postupy, estetické a teoretické preference, převažující témata, eventuálně jeho tená skou recepce. Zároveň je vytvořit ucelený shrnující přehled, který by mohl sloužit k hubenímu propojení se zásadním tématem této diplomové práce, tedy eskými motivy v prózách Enrique Vila-Matase.

Jednou z možností jak jeho tvorbu kategorizovat je možnost rozdělení na romány, novely, povídky a sbírky eseji. To by však fádným způsobem nepřispělo ani to není tématem této práce, i protože tato kategorizace určitým způsobem promítne do následujícího dílu. Díla jsem rozdělila do kategorií podle motivů a jejich následného přijetí tenámem, díla propojená s ekonomikou a s eskými motivy, a na závěr ukázky stylu Vila-Matase a ustanovených literárních sfér, které vyplývají z předešlých kategorizací. Některá díla svými charakteristikami spadají do více podkategorií, a z tohoto důvodu se mohou objevit vícekrát, avšak pouze s jinou charakteristikou pro danou kategorii.

1.3.1 Díla znázorňující základní motivy knih Vila-Matase

Jedním z nejzákladnějších a nejdéle trvajících motivů, které se vyskytují ve všech knihách, je téma mísení fikce s realitou. Základní zápletka i téma je odlišné, ale pozadí poustívaného motivu realistinosti v podobě edukované fikce je téměř vždy stejné. Z mého pohledu se mu nejlépe podařilo tenáčku přesvědčit o skutečnosti a realitě, v knize *Historia abreviada de la literatura portuguesa* (1985). Té ale ještě předcházela *Impostura* (1984).

Impostura je dle slov autora historie zaloflená na skutečnosti událostech, které se opravdu staly v Itálii, ale které on přemístil do Barcelony. Tvrdí, že zápletka je poněkud nedostatečně vyučitá, přičemž hlavní díky jeho tehdejší mladické nezkušenosti. Jedná se o

vykrada e hrob stane zcela neznámý a opomíjený jako stará vdova. Dále tvrdí, že obzvlášt od napsání

této knihy je podle kritik jeho nejoblíben jím tématem záhada na skute né niterné identity. Jestliže se kritici domnívají, že by autorovou skute nou zálibou byly identity lidí, pak vycházejí z toho, co je na první pohled patrné po p e tení této knihy. Sám autor toto tvrzení nevyvrací, na druhou stranu spí-e ani nepotvrzuje. To je v-ak jeho zám r, nikdy nic zcela nepotvrdit ani nevyvrátit a nechat tená e p emý-let, a sám objeví podstatu díla. Je tomu skute n tak, že ho zajímají p eváfn identity osob, jejich p etvá ení a modelace? Po p e tení n kolika jeho d l na m p sobí stejn tak jako na kritiky, a proto se tedy p ikláním k jejich názoru. Domnívám se totifl, že se skute n musí jednat o jeho zálibu a radost pohrávat si s identitami osobnosti a utvá et z nich jiné osoby, jinak je pojmenovávat a zasazovat je t eba i do jiných situací, flivot , m st, ale také do historických kontext . Tyto ekn me hrátky se tená em jsou jasnou deklarací mísení fikce a reality a jen m utvrzují v jeho zaujatosti v tomto motivu.

Historia abreviada de la literatura portátil je jedno z velmi významných d l, ve kterém se Vila-Matas zmí uje hlavn o spolku *Shandy* a popisuje literaturu *portátil*.

Do chvíle napsání knihy nebyly o *literatu e portátil* a spolku *Shandy* tém fládné zmínky nebo jen kusé informace, proto pro Matase nebyl problém pohrávat si se tená em natolik, aby mu p edkládal údajný existující spolek, jako realitu. V knize se totifl dokonce uvádí, jako st flejní pro vznik literatury *portátil*, africké obyvatelstvo sídlící u ústí eky Nil - Port Actif ó Portátil. V doslovném p ekladu *portátil* znamená p íru ní nebo kapesní, tedy bychom hovo ili o jakési kapesní literatu e. Podle Vila-Matas je to jednoduchá krátká a velmi povrchní historie literatury *portátil*, stejn tak jako špsací mobilní st lõ Paula Moranda, s nímfl procestoval v luxusních vlacích celou Evropu. To v-e natolik inspirovalo Marcela Duchampa, že se pokou-í vnést ono *portátil* také do um ní, tedy literatury. Duchamp tedy m l v-echna svá díla jako miniatury a netrvalo dlouho a tento jeho akt se stal symbolem pro spolek *Shandy*. Podle znalc je *shandy* název alkoholického opojného nápoje, ale sou ASN v Yorkshirském dialekту znamená být p e- astný, výmluvný a bláznivý. Tohle jsou základní znaky, díky nimfl, se *portátil* nechávají pojmenovávat *Shandy*. Na první pohled zdánliv realisticke, ve skute nosti zcela fiktivní, tak jako to Matas d lá tém vfldy.

Utajované spole enství *Shandy*, ale i novela sama o sob , mají být chápány pouze jako jakási odchylka od tématu, pobavení, zmatek až chaos protiklad , po-etilost, vymylená hra, jejífl smysl je práv ve h e. Matas uvádí, že tento spolek, nebo m fleme

poblíž eky Niger. Spolek byl jífl za 3 roky rozpu-t n
owley. Tato skute nost je dob e viditelná na konci

knihy. Podle knihy mezi hlavní p edstavitele, respektive leny pat ili Walter Benjamin, Marcel Duchamp, Francis Picabia, Tristan Tzara, Valery Larbaub, Alberto Savinio, Rita Malú, Georgia O'Keefe, Paul Klee, Ezra Pound, Erich von Stroheim, Blaise Cendras, Juan Gris, César Vallejo, Federico García Lorca, Louis-Ferdinand Céline, Man Ray, Salvador Dalí, Francis Scott Fitzgerald, Witold Gombrowicz, Paul Morand, Max Ernst, Ramón Gómez de la Serna. V knize je dokonce i zmínka o na-ich eských autorech jako byl Franz Kafka, Vít zslav Nezval, Karel Teige a hlavn Gustav Meyrink. Pro vstup do tohoto utajovaného spolku byly dv základní, ale relativn lehce splnitelné podmínky. Dílo napsané autorem nesm lo být p ří-ť flké, a ufl ve smyslu váhy nebo itelnosti, to proto, aby se ve-lo do malého zavazadla, kuf ūku nebo bra-ny. Tímto byl spln n poftadavek, fle se jednalo o dílo *portátil*. Druhým zásadním poftadavkem bylo být svobodný a zcela nezávislý, doslovн být šsvobodným sexuálním strojem. Byly i dal-í dopl ující rysy, tolík typické pro spolek *Shandy*, jako extrémní sexualita, inovátorský duch, nemít fládné velké zám ry do budoucna, mít ur itou míru drzosti, být ztotořen s dualitou, sympatizovat s erno-stvím a být p ipraven na ko ovný flivot.

Jediné co p ed napsáním této knihy o spolku *Shandy a literatury portátil* bylo dostupné, byly zmínky od samotných spiklenc , ov-em fládné ucelené informace. Autor se snaflí poskytnout tyto informace, ale mnohdy jsou fakta a skute nosti uvád ná v knize zcela nereálná. Matas popisuje tento spolek výstifln , ale s notnou dávkou ironie a metafory. Je vid t, fle kniha pat í mezi jedno z nejmilej-ích d l autora, a fle je psána s radostí. Mohu íci, fle já jako nekritický tená jsem po prvním p e tení povaflovala knihu za popis reality, av-ak jedná se skute n o vymy-lený spolek. Nutno dodat, fle s jistým odstupem a kritickým náhledem, lze p i hlub-ím zkoumání nacházet fiktivní osobnosti, situace a dokonce i nerealisticky popsaná m sta.

El viajero más lento (1992). První z jeho literárních esejí. Tvrdí, fle obsahuje stopy udatných in , jako nap ūklad setkání s Marlonem Brandonem, nebo setkání se Salvadorem Dalí, která vfldy vycházejí jako nepravdivá. Op t mají p sobit jako skute ná, mají p esv d it tená e o realit , ale p i blifl-ím zkoumání jsou op t vykonstruovaná Matasem. Jeho záliba v prolínání fikce s realitou je o ividná. Sám Vila-Matas se tím nikdy netají.

Ráda bych uvedla je-t jedno dílo, na kterém se mi zdá, fle se motiv prolínání fikce s realitou lze zaznamenat výstifln - *Dietario Voluble* (2008). Podle samotného

em text napsaných za poslední tři roky. Autor totiž je o další tak, aby vytvořil nový celek. Dokonce prý

tato kniha má přesobit jako deník, který víc než kdy jindy zcela smazává hranice mezi fikcí, eseji a flivotopisem.

Paris no se acaba nunca (2003). Kniha, která může být ironickou vzpomínkou na dva roky autorova flivota v Paříži. Zálibu v mísení fikce s realitou prozrazuje i následujícím citátem, kde se zmíňuje o svém prvotním zájmu. Chtěl nejprve uvést svoji autobiografii, avšak tím, že kniha může být novela o flivotu, se z ní stala neskutečná fikce, kde lze hledat reálné autobiografické prvky. Následující citát tuto myšlenku jen podtrhuje. „Aparentemente, la revisión irónica de los dos años de mi juventud que pasé en París tratando de repetir la experiencia de vida bohemia y literaria del Hemingway de París era una fiesta. En realidad, un intento de darles a mis lectores alguna noticia verdadera sobre mí. Pero todo esto disfrazado bajo la idea de que el libro es un fragmento de la novela de mi vida en el que todo es verdad porque todo está inventado, pues a fin de cuentas un relato autobiográfico es una ficción entre muchas posibles.“⁷

O Matasově pobytu v Paříži, tedy o dobu strávené tam mohlo naznačit tato kniha, která je z etělně inspirována Hemingwayovou knihou *Pohyblivý svátek*, avšak sám autor vyvrací, že by to mohla být skutečnost. Oproti si hraje s fikcí a realitou a prolíná je.

Domnívám se, že Matas byl Paříží okouzlen a z tohoto důvodu se natolik inspiroval poslední části Hemingwayovy knihy, že napsal knihu svoji. Zájem o knihu je na rozdíl od Hemingwaye, který popisoval radost ze flivota v Paříži, popsal okouzlenost mladíka, který se rozhodl odcestovat do Paříže nikoliv, aby triumfoval, nýbrž aby utekl z Barcelony a přešel. Zde lze předpokládat, že je možné vidět spojitost s flivitem samotného Matase, který také šutekl, aby mohl volně psát. Prolínání autobiografických prvků je více než jasné. Zdá se, že autor vychází tentokrát z vlastního flivota, který poučívá jako příklad pro napsání tohoto románu. Je v podstatě nemohelné porovnat autora v flivotu s dílem, ale ze základních informací, které o něm máme, tedy, že žil v Barceloně a poté se odstěhoval do Paříže, aby tam mohl volně psát, mohle soudit, že i další náměty v knize se úzce dotýkají jeho osobního flivota.

⁷ Cituji ze stránek www.enriquevilamatas.com. Pravděpodobně Vila-Matas není vlastníkem stránek, ale údaje jsou uváděny tam, že jsou jeho vlastní. *Enrique Vila-Matas. Autobiografie* [online]. 2012 [cit. 2012-02-23]. Dostupné z: <http://www.enriquevilamatas.com/autobiografia.htm>.

ou hovo í Matas o zku-enosti bohémské a literární domn inkou. Rozhodn ale na n j nemohly být bez vlivu.

Je nutné konstatovat, že Matas má v-e výhody p esn promy-lené, ve výkladu ned lá chyby, a tak p edkládá fikci asto p esv d iv , a ta pak p sobí jako faktografie. Samoz ejm to, jaké dílo bude, ovliv uje sám autor, respektive, to jaké by m lo být. V tomto p ípad by m lo p sobit realisticky, a se jedná o fikci. Stále v-ak hraje velkou roli tená . Na n m záleflí, jaké dílo ve skute nosti bude, jak bude tená em chápáno a p ijato, a zda se ztotoftní s názorem autorovým, i bude mít na dílo zcela odli-ný pohled. Z tohoto d vodu se domnívám, že recepce tená em je velmi d lefítá, a v následujícím odstavci se jí také budu v novat.

1.3.2 Matasovo dílo a jeho p ījetí i pojetí tená em

Jak bylo jífl e eno, na po átku stojí výhody spisovatel a jeho spisovatelský zám r, motiv, zápletka, postavy, d j i prost edí. Poté v-ak p ichází na scénu tená , který má hlavní úlohu jako p íjemce. Na n m záleflí, zda autora p ijme, jak ho p ijme, ov-em je také rozhodující jakým zp sobem si vyloftí dané dílo. Zda bude mít stejně pojetí jako sám autor i nikoliv.

Vila-Matas o svých dílech opravdu hluboce p emý-lí, a a se n kdy na první pohled m ře jeho styl zdát nesrozumitelný, i snad dokonce beze smyslu až chaotický, v-e v jeho knihách má ur itý zám r, který je velice hluboký a má výhody pevné a uchopitelné ko eny. Teprve jejich nalezením tená odhalí zám r autora. To, co konkrétn -pan Iškemu tená skému publiku a kritik m p ípadá beze smyslu, se nap īklad u argentinského i francouzského stalo nejlep-í a nejp ekládan j-ím dílem. Vnímání i p ījetí autorova díla je tedy interakcí mezi autorovým zám rem promítnutým do díla a tená ovou osobností, jeho zku-enostmi a schopností tento zám r nalézt a následn se s ním ztotoftnit nebo ho naopak odmítout.

Po vydání *Una casa para siempre* je to snad poprvé co Vila-Matas zapochyboval, zda ud lal dob e s napsáním této knihy, respektive s jejím vydáním. Najednou zapochyboval nad kone nou strukturou, kterou kniha m la a strukturou p vodn plánovanou. Rozhodn ho také znepokojili dva -pan l-tí kritici (neuvádí je).

a být ani publikována. O n kolik m síc pozd ji byla aná kniha, uznána za jednu z nejlepích p elořených

knih ve Francii. Vila-Matas to povafloval za akt podpory a jisté zadostiu in ní: š*Eso me decidió a aplicarme a mí mismo la ley de extranjería y dejé de ser un escritor español.*

⁸

A na základ t chto událostí si vymyslel sv j zákon cizinectví, a p estal se cítit jako -pan lský spisovatel. Jestliže ho -pan lské publikum nedoce uje, pak se necítí být -pan lským spisovatelem. Je pravdou, že Enrique Vila-Matas byl skute n zpo átku uznáván více v cizin neflli v domovském Třpan lsku. Obzvlá-t oblíbený byl v Latinské Americe. Tato situace trvala pom rn dlouho, protože jak ufl se zmi uje Margarita Heredia ve své knize *Vila-Matas Portátil. Un escritor ante la crítica*, zpo átku nebyl ve Třpan lsku tolík uznáván ani znám jako v zahrani í. Ov-em, p iblíln do roku 1994 nebyl znám ani -irokému publiku v Latinské Americe. Znám byl spí-e jen v odborných kruzích, kde ale byl jífl ten literárními odborníky a studován kritiky. š*En 1994 preparaba una tesis de licenciatura sobre Vila-Matas para la Universidad Nacional Autónoma de México. Para entonces, el escritor catalán ya había sido leído con fortuna por autores como Álvaro Mutis, Augusto Monterroso y Sergio Pitol, y los jóvenes críticos comenzaban a verlo como un significativo renovador de la literatura española. Se trataba, pues de un autor de prestigio pero aún minoritario, desconocido del gran público.*

⁹

Autorka v té dob hledala Matasovy knihy v Národní univerzitní knihovn v Mexiku, ov-em zjistila, že jich nebylo p íli-k dispozici. Toho samého roku navštívila Madrid a knihovnu Universidad Complutense de Madrid. Jaké v-ak bylo její zd -ení, kdyfl zjistila, jakoby Matas v podstat neexistoval, neobjevila ani jedinou knihu. š*En cierta forma, se trataba de un autor con un recorrido crítico más amplio en América latina que en su país.*

¹⁰

Zatímco v Mexiku se jednalo o autora, o jeho díle se vyuovalo ve -kolách, ve Třpan lsku nebyly jeho knihy k sehnání ani v knihovn hlavního msta. Díky této

⁸ Ibid.

⁹ ZUBIETA HEREDIA, Margarita. *Vila-Matas portátil: Un escritor ante la crítica*. 1.vyd. Barcelona: Candaya, 2007, s. 9.

¹⁰ Ibid., s. 9.

mnohem v tí p ehled, jelikofl ut ídila a sesbírala , a vydala je roku 2007 knifln .

Recuerdos inventados (1994). P vodn se m lo jednat o sbírku p íb h , které autor sesbíral pobytom ve Venezuele a v Peru, a které m l vydat ve venezuelském nakladatelství. Nakonec v-ak nedo-lo k dohod s venezuelským nakladatelem, av-ak barcelonské nakladatelství Anagrama bylo nad-ené, a proto nakonec kniha vy-la. Kniha shromafl uje r zné povídky z r zných p ede-lých knih a k tomu je-t dal-í, které nebyly publikovány p edtím. Autor vyjád il své p evkavení s po tem tená , kte í knihy etli.š *Fue la primera vez que tuve la sensación de que era leído por más gente de la que pensaba. Recuerdos inventados lleva como subtítulo Primera antología personal, y eso siempre me recuerda que ya empieza a ser hora de que ponga en marcha una segunda antología personal del mismo estilo.* ř¹¹

Op t si autor dává záleflet na stylu svého psaní, který se snafí neustále vylep-ovat a i pozm ovat. Po vydání knihy, ov-em zjistil, fle velké mnofství tená je d kazem, fle jeho styl psaní je pro n zajímavý, a tedy by bylo vhodné v n m pokra ovat.

Para acabar con los números redondos (1997). Vyuflji mofnosti citovat autora, který jasn dává najevo, fle je t eba oslavovat dobré sou asné spisovatele nyní, dokud je-t flijí. Není t eba slavit pr m rné autory jen proto, fle jsou jifl po smrti. Zbyte n tak zabírají místo dobrým sou asným spisovatel m. Domnívám se, fle zde naráflí na fakt, fle ve řpan lsku nebyl tak uznávaný jako jinde po sv t . Vila-Matas je kontroverzní autor a jeho styl je neobvyklý, bohuslél z ejm práv ona neobvyklost je p íli-novátororská a mofná práv proto ne tak oce ována. Na druhé stran se zdá, fle Vila-Matas je natolik silnou osobností s tak nekonformním p ístupem, fle neváhá bez p edstírané skromnosti p ipomenut i zásluhy flijících autor .š *Contra la manía de los suplementos literarios de celebrar con cifras redondas los aniversarios de escritores que son generalmente mediocridades y que de pronto ocupan el espacio que debería estar destinado a los escritores que están vivos y enfrascados en la aventura de una obra peligrosa que no merece la atención suficiente o a los que, estando muertos, demuestran estar muy vivos al resistirse a cumplir años.* ř¹²

¹¹ Enrique Vila-Matas. *Autobiografía* [online]. 2012 [cit. 2012-02-12]. Dostupné z: <http://www.enriquevilamatias.com/autobiografia.html>.

¹² Ibid.

Popisuje, že když byl poprvé na Madei v roce 1998, mohl oslepujícího. Úastnil se tam několika konferencí

o existenci Atlantidy. Vzhledem k tomu, že Enrique portugalsky neumí a tyto konference probíhaly v portugalštině, rozumí asi jen polovině a druhou polovinu si domýšlí. Na základě této zkušenosti vytvořil svoji novou knihu. Hlavním protagonistou je jeho otec, hrdý národní Katalánec, který se na Madei zajímá nikoliv o Atlantidu, ale o existenci nezávislých politických hnutí na ostrově *“Hay mayor soledad e independencia que la del gran continente desaparecido?”*¹³

Matas zakončuje polemikou, nechává své tenáce pět let, nechce, aby jeho knihy byly pouze teny, ale aby tenáce nad nimi také pět let, byl nutně pokládat si otázky a na základě nich těba i pochopit jeho knihy. I pro zkušeného tenáce je jeho styl poněkud komplikovaný a náročný. Podle mého názoru se jedná o autor v zámeře výše uvedeným cílem. Ovšem po blížícím zkoumání a hlubším hledání v jeho dílech tenáce za iná objevovat autorovu hru se tenáce em.

Y Pasavento ya no estaba (2008). Tato kniha vznikla na základě nabídky, která byla Matasovi uvedena na nezávislém argentinském vydavatelství. Bylo mu nabídnuto vydání jeho knihy ovšem jako argentinského spisovatele. Matas samozřejmě písal, a to nejen díky přesnému náříku, že je to výborná spolupráce, ale také reagoval na kritiky ze řady literátů, kteří se o jeho knihách vyjádřili povídáním s despektem. Poslal tedy vybrané texty, a na jejich základě vznikla tato kniha.

Matas knihou opět potvrzuje své národní pro literaturu, a že jí füge. Není-li dostatečně docela ován ve řadě literátů, pak se tedy rádoby promítají v argentinského autora a publikuje jako argentinský spisovatel. Na toto téma také vzniklo několik polemik. Například při rozhovoru s Enrique Vila-Matasem se oznámila Carolina Gómez-Montoya zmínila takto: *“Se le ha llamado el escritor español más argentino, el más mexicano y el más portugués del mundo.”*¹⁴ Hovoří o sebe jako o nejvíce argentinském, mexickém a také portugalském spisovateli, dále pokračuje vysvětlením, že není úplně jednoduché říci o sebe, že je to pouze argentinský spisovatel i portugalský. Jak z citátu vyplývá,

¹³ Ibid.

¹⁴ GÓMEZ-MONTOYA, Carolina. Enrique Vila-Matas y la rebeldía de la letra. El socialista Centroamericano: *Por la reunificación socialista de la patria centroamericana!* [online]. 2008, . 1 [cit. 2012-03-01]. Dostupné z:
http://www.elsoca.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1335:enrique-vila-matas-y-la-rebelia-de-la-letra&catid=52:critica-de-arte&Itemid=64.

ní literatury 20.století. *En realidad, Vila-Matas es la literatura occidental del siglo XX, y en ese sentido*

*sus obras poseen, por los riesgos que toman y por las preguntas que posan, una cualidad de literatura de fines de siglo, una literatura en el intersticio de un antes y un después.*¹⁵ Stejn se k tomu staví také Rodrigo Fresán, který sv j citát zakládá na tvrzení, fle nejhoup jí forma jak popsat Matase by byla nazvat ho nejvíce charakteristicky argentinským spisovatelem: *Una forma más tonta que extraña de definir a Vila-Matas sería afirmar que se trata del más argentino de los escritores españoles.*¹⁶

Dublinesca (2010), zde nám p edkládá dal-í velmi úsp -ný román. Kdyfl se ho n kdo na román zeptá, odpovídá vfldy zásadn podle toho, kdo konkrétn se ho na román ptá. N kdy odpovídá jako auto i, kte í vyhráli nedávno mediální ocen ní. Ov-em, kdyfl hovo í s p áteli, pak o svém díle hovo í zcela jinak. Nehovo í o d ji novely, ale spí-e se snafí popsat strukturu a formu díla. *Le hablo, por ejemplo, de una gravitas melancólica, un tono uniforme y sublime como el de los últimos cuartetos de Beethoven. Le hablo de un libro otoñal (hablaba Gracián del otoño de la varonil edad, cuando se vislumbran los helados horrores de Vejecia), de un estilo consumado (...)*¹⁷ Dublinesca je jistý druh soukromé procházky po m st , který spojuje p ehnany a bájný sv t Jamese Joyce s jednoduchým a strohým Beckettovským.

Kdyby v-ak m l hovo it o knize s n kým, kdo si k n mu t eba p isedl ve vlaku, pak bude vypráv ní zcela odli-n a ekl by: *Trata de alguien que se aburre y quiere celebrar un funeral por el mundo (por su propio mundo también) y descubre que la ceremonia le permite tener algo que hacer. Es decir, encuentra su futuro en lo apocalíptico.*¹⁸

Enrique Vila-Matas si je jífl po n kolikaletém vývoji v dom, fle kafldý o ekává jinou odpov na svoji otázku. Proto tedy jinak odpovídá svému p íteli, jinak odpoví literárnímu kritikovi a jinak bude také odpovídat tená i, kterého zajímá pouze d j

¹⁵ Ibid.

¹⁶ ZUBIETA HEREDIA, Margarita. *Vila-Matas portátil: Un escritor ante la crítica*. 1.vyd. Barcelona: Candaya, 2007, s. 150.

¹⁷ Ibid.

¹⁸ Enrique Vila-Matas . Autobiografía [online]. 2012 [cit. 2012-02-26]. Dostupné z:
<http://www.enriquevilamatas.com/autobiografia.htm>.

oho, že každý tená ské publikum píjme jeho dílo

1.3.3 Výběr díl podle kritéria souvisejícího s eskými motivy

Vzhledem k tomu, že tuto práci považuji za nejdůležitější z hlediska tématu této diplomové práce, snad jsem se vybrat díla, která výrazně znázorňuje motivy e-štvi a jejich spojitost s Matasem. Neuvádí všechna díla, naopak, uvádí vybraná díla, na kterých se domnívám, že je daná tématika nejlépe patrná a nejlépe prokazatelná, a také ta díla, která mi následně sloužila při mé rozboru. Na základě poznatků, ke kterým jsem při studování literatury dosáhl, uvádí následující díla: *Historia abreviada de la literatura portátil*, *Siucidios ejemplares*, *Hijos sin hijos*, *Bartleby y compañía*, *Doctor Pasavento*, *En un lugar solitario*.

Historia abreviada de la literatura portátil (1985). Jedná se o novelu, která je současně fiktivním dílem pro následný rozbor. Co se týče spojitosti s eskými motivy, nejdůležitější motiv vyskytující se v této knize je motiv osobnosti Franze Kafky a spojitost s jeho dílem. Mezi dalšími motivy lze nalézt spojitost s eskými autory, jako byl Nezval, Teige i Gustav Meyrink a provázanost s jeho dílem s názvem *Golem*. Současně motiv, který spojuje všechny jídelní časy ované a tím je motiv Prahy. Tento motiv je patrný na první pohled, jelikož mu je v nována jedna celá kompletní kapitola, ovšem ostatní motivy je třeba hledat v jídelní čase ovaném literárním stylu Enrique Vila-Matas, na kterém kde na pomezí fikce a reality.

Další dílem, ve kterém určitým způsobem vidím spojitost s eskými motivy je dílo *Suicidios ejemplares* (1991). Tato kniha zpracovává téma sebevraždy. Pro kdo ji Vila-Matas napsal? Chtěl se snad vyrovnat svým předchůdcům, kteří studovali stejně téma? Známe autor to byl například T. G. Masaryk.¹⁹ Jaký je skutečný zájem o této knihy, by mohl odpovědět snad jeden z Vila-Matas, na druhou stranu, co z jeho odpovědi by byla fikce a co realita? Autor se k tématu staví takto: *Lo escribí para indagar cuáles eran mis relaciones con la vida y con la muerte, sobre todo con esta última, puesto que desde la ventana de mi sexto piso se ofrecía fácil la posibilidad del vuelo. Recuerdo que mientras trazaba las historias de ese conjunto de relatos, teniendo en cuenta que me*

¹⁹ MASARYK, Tomáš-Garrigue. *Sebevražda hromadným jevem společenským moderní osvěty*. 5. vyd. Praha: Masarykův ústav AV ČR, 2002, 221 s. Spisy TGM, sv. 1.

jes del libro que ando en aquel momento escribiendo,
r mis alas y matarme.²⁰ Citátem popisuje, jakým

zp sobem by bylo moflné se zabít, dále si také na této knize ujas oval jaký je jeho vztah ke smrti a k flivotu. Z mého pohledu, lze zde opravdu hledat eský motiv, a ufl jifl zmín ná spojitost s Masarykem, ale hlavn , op t se dostáváme k osobnosti a tvorb Franze Kafky. Ten také velice asto, a rád popisoval moflnosti, jak by se bylo moflné zabít. Vidím tedy i tuto knihu jako jednu z moflných pro hledání eských motiv .

Jako dal-í bych ráda uvedla knihu *Hijos sin Hijos* (1993). Novela, která jak Vila-Matas tvrdí, pokra uje v podobném duchu jako kniha zabývající se zp soby moflných a p říkladních sebevrafl. Tentokrát jsou postavami *d ti bez d tí*. Lidé, které jejich p irozenost zcela odd luje od lidské spole nosti, a a se to zdá ostatním zvlátní, jejich jediným východiskem je zabývat se sami sebou. Hrdinové nemají d ti, které by bylo t eba vychovávat a o to intenzivn ji se v nují sami sob a svým problém m. Dále autor cituje pasáfle z deníku Fraze Kafky. Na tomto míst se objevuje, jak budeme mít moflnost vid t pozd ji asi nejsiln jí z eských motiv ó Franz Kafka. Z tohoto d vodu je kniha st flejní p i následujícím rozboru.

Jako dal-í knihu mezi t mi, které shledávám jako znázor ující e-ství i ty, které mají n jakou spojitost s eským motivem, shledávám *Bartlebey y Compa ía* (2000). Jediná kniha, která byla p elořena do eského jazyka²¹. Autor tvrdí, fle si v t-ina kritik myslí, fle pí-e o spisovatelích, kte í p estali psát. Vyvrací to, pí-e prý o osobách, které flijí, ale pozd ji p estanou flít sv j flivot. V knize jako takové se eské motivy v podstat najít nedají, ale já ji ji shledávám jako jistý druh eského motivu v tom, fle jako jediná byla p elořena do eského jazyka.

Doctor Pasavento (2005), kniha, popisuje -pan lského vyprav e, který studuje historii subjektivity. Setká se s tím, fle kdyfl chce v Seville nastoupit do taxi, p edb hne ho cizí neznámý. P i této události se rozhodne situace vyuflít a nedostaví se na sjednané místo do Cartuhy, kde se má zú astnit jakési slavnostní události. Zmizí v Seville a je rozhodnut, fle minimáln 11 dní o n m nesmí nikdo nic v d t. Chce tím napodobit Agathu Christie, která ve své dob byla hledána více nefl polovinou sv ta. Doufá, fle v jeho p ípad tomu bude také tak. Jenfle velice brzy za ne pochybovat, fle by v bec

²⁰ Enrique Vila-Matas. *Autobiografía* [online]. 2012 [cit. 2012-02-02]. Dostupné z:
<http://www.enriquevilamatas.com/autobiografia.html>.

²¹ VILA-MATAS, Enrique. *Bartleby a spol.* 1. vyd. Praha: Garamond, 2006.

e. Tím za íná út k spisovatele. Autor dokonce zmízení jedince a o snaze tohoto jedince se znova

objevit. Ve skutečnosti si prý v nichni o této knize myslí, že hovo je o zmízení a o samotě. Podle autora je to o obtížnosti být nikdo. V tuto chvíli však není ani tak dle lehota zápletka knihy jako fakt, že se Matas opět inspiroval v Kafkovi a ve svém citátu jej také uvádí. říká *Admire de este escritor suizo ó precedente obvio de Kafka la extrema repugnancia que le producía todo tipo de poder y su temprana renuncia a toda esperanza de éxito, de grandeza. Admire de él también su extraña decisión de querer ser como todo el mundo, cuando en realidad no podía ser igual a nadie, porque no deseaba ser nadie, y eso era algo que sin duda le dificultaba aún más querer ser como todo el mundo. Admire y envidió esa caligrafía suya que, en el último período de su actividad literaria (cuando se volcó en esos textos de letra minúscula conocidos como microgramas), se fue haciendo cada vez más pequeña hasta llevarlo a sustituir el trazo de la pluma por el del lápiz, porque sentía que éste se encontraba más cerca de la desaparición, del eclipse*.²² Admire y envidió su lento pero firme deslizamiento kafkovi směrem k tichosti. A koliv popisuje výciskového spisovatele, kterého obdivuje za to, jaký byl, a snad se být, Kafku opět změnil už a já se domnívám podle poznatků, které jsem o Kafkovi získala, že Matas je Kafkou silně ovlivněn. Lze hledat podobnosti jak u Kafky, tak u hlavních postav, kterou Matas popisuje ve svém díle. Například snad se stalo stejně jako okolí, ale uvnitř cítit, že do něj nedokáže zapadnout. Cítit se jako nikdo, právě proto, že si přejí být nikdo. To jsou velice ašté motivy, které o Kafkovi lze vyjistit z jeho deníků a korespondence. Citát můžem jen přesvědčit, že Kafka je jeho velmi oblíbeným autorem. Nejen to, že vidím, že obdivuje také styl psaní a dokonce i styl životu, jistá podobnost s životem Matase je zcela evidentní.

Dalším vybraným dílem je *En un lugar solitario* (2011). Jedná se o edici, která shromažďuje především publikovaných knih. Jednou z nejdůležitějších je rozsáhlý prolog, ve kterém autor popisuje nedorozumění popisující podivuhodné situace, které ho obklopovaly zpočátku psaní. říká *Puede decirse que fue un tanto osado adentrarme en el terreno de la narración pura. Hay un malentendido, y éste será nuestra perdición, creo que decía Kafka. La frase ilustra bien mi recorrido literario, mi autobiografía de tantos años de equívoco. También creo que dije que donde hay un*

²² Enrique Vila-Matas. *Autobiografía* [online]. 2012 [cit. 2012-02-32]. Dostupné z:
<http://www.enriquevilamatas.com/autobiografia.html>.

dojde k devastaci jak díla, tak celého literárního sv ta. Tento citát Matas povafloval za st flejní my-lenku pro napsání prologu této knihy a pro její vysv tlení.

1.3.4 Vybraná díla, která mohou nastínit literární styl a uffvanost literárních flánr *Enrique Vila-Matas*

Matas v styl je charakteristický tím, fle si autor absolutn libuje v tzv. *autofikci*. Pohrává si se skute ným zám rem a obaluje ho do hávu pot eb tená e, ímfl ztrácí skute nou špravdivou výpov dní hodnotuõ. Dalo by se tak hovo it o tzv. *autoficción*. Jak by se tento flánr dal charakterizovat?

Podle internetového zdroje *autoficción.es* je autofikce subjektivní vyjád ení, které má psanou formu. V autofikci je velice d leflitá slofka šJáõ. U autofikce autor jakoby prop j uje své jméno, tak aby znásobil dojem fikce. V tomto p ípad má jít o to, fle autor jakoby p edkládá n jakou reálnou svoji zku-enost, i záflitek, ale sou asn zd raz uje, fle jeho kniha není nic víc neflli novela, a fle se nejedná o autobiografii. S touto formou pojetí autofikce se ztotofl uji a povafluji ji za v cnou p i hledání spojitostí s autofikcí, kterou pí-e Enrique Vila-Matas.

Jestlifle takto má vypadat autofikce, nastává otázka, zda v minulosti jífl mnoho autor nepoufívalo tento styl psaní? Co t eba jífl samotný Cervantes ve svém Quijotovi? M fle se to tak zdát, ale d vodem pro ne, je fakt, fle ne zcela p esn , tak aby odpovídala v-em normám autofikce. Pokud k vysv tlení poufliji citaci ze serveru o autofikci, pak se k definici staví takto š*Aquí proponemos que la autoficción es una forma de discurso ficticio que narra historias auténticas aunque tal vez no verídicas. Es decir, una ficción basada en hechos reales en la que el autor no duda en involucrar hasta su nombre propio para proponer un pacto de lectura que imite los principios del pacto autobiográfico al mismo tiempo que los subvierte.ö*²⁴ Autofikce je tedy jistý druh diskursu, který popisuje skute né zápletky, které ne vfldy jsou pravdivé. Jedná se o fikci, která má své ko eny v reálných inech, kde autor mnohdy poufívá i své jméno, a

²³ Ibid.

²⁴ *Autoficción: Estudios sobre una forma diferente* [online]. 2012, . 1 [cit. 2012-02-28]. Dostupné z: http://autoficción.es/?page_id=14.

dodal autobiografický dojem. V tomto případě jsem o autofikci, protože díky tomu, že je Enrique Vila-

Matas v kapitole 1, mohlo by být možné, že i on o autofikci mohl říct na tomto serveru o něj určitě. Tato dedukce je samozřejmá, ale hypotetická a nezakládá se na fládné potvrzené skutečnosti, na druhou stranu není ale ani něco, co by ji mohl vyvracet. Mimo jiné se zde vyskytuje i Enrique Vila-Matas, jak oficiálně edstavitel tohoto literárního flánu.

Na základě této definice je tedy jasné, že u díla „Quijote“ se nejedná o autofikci, ale naopak u Enrique Vila-Matase je definice v podstatě výstřílná. U Matase se dle uvedené citace totiž opravdu jedná o autofikci, protože ve všechnách jeho dílech je všechny dodržuje definici, uvádí, že se jedná o skutečnost, která se nedá události, mnohdy dokonce uvádí, že i on sám je profil, avšak na skutečnosti založené nejsou. Je samozřejmě více autorů, kteří píší stylem autofikce jako například: Serge Dubrovsky, Carmen Martín Gaite, Javier Marías (blízký přítel Matase), Paul Auster (známý Matase), Juan José Millás, Javier Cercas a mezi nimi nesmí chybět ani Matas. Ten se o autofikci velice rád zmíňuje a také ji vysvětluje. Zároveň poukazuje dva zdroje pro možnost porovnání a eventuální odlišení. První citát vychází z knihy *Extrañas notas de laboratorio* a jedná se o krátký úryvek z kapitoly nazvané *Autoficción*: „(...) Muchos años antes de que oyera hablar de autoficción, recuerdo haber escrito un libro que se llamó *Recuerdos inventados*, donde me apropiaba de los recuerdos de otros para construirme mis recuerdos personales. Todavía hoy sigo sin saber si eso era o no autoficción. El hecho es que con el tiempo aquellos recuerdos se me han vuelto totalmente verdaderos. Lo diré más claro: son mis recuerdos.“²⁵ Podle toho, co vyplývá z citátu má Matas skutečně pocit, že se už jedná o jeho záflitky, a že je v podstatě fiktivní zápletka se díky napsání stala realitou, jak on sám píše. Je to patrně například v knize *Recuerdos Inventados*. Snad se tená i vnuknout myšlenku, že už jde v podstatě o autofikci jen nejedná, jelikož není fládná fikce, ale jen pravda a realita a skutečnost záflitky. Autor dokonce rozvíjí polemiku o tom, že na základě tvrzení Borgese se domnívá, že tento flánu zapomněl jen Dante, když napsal *Bójkou komedii*. Na základě rozboru, zda v kapitole 1 Dante nejaké vymyšlené záflitky, v podstatě proflitky, hodně uvažuje nad tím, že byl opravdu zakladatelem tohoto. Odráží se také od citátu Lacana: „La verdad tiene estructura de ficción“²⁶. A podle Matase: „Y

²⁵ VILA-MATAS, Enrique. *Extrañas notas de laboratorio*. 2. vyd. Venezuela: CELARG, 2007, s. 240.

²⁶ „Pravda má strukturu fikce“ (překlad autorky).

perfectamente esta frase.²⁷ Druhý citát respektive y Vila-Matas Portátil. Un escritor ante la crítica a je

vybrána z rozhovoru, který s ním ud lal Ignacio Vidal-Folch a nese název *La realidad ganará siempre al escritor*. Autor odpovídá na Vidalovu otázku co je vlastn autofikce. š *Los franceses, a partir de Philippe Lejeune, llevan mucho tiepmo intentando definirla. Pero si tardan mucho más, ya lo definiré yo. Lejeune es un se or monacal, sabio que ha escrito unos estudios muy convincentes y tiene muchos seguidores, pero ... el caso es que la autoficción va por un lado en el que tú te construyes como quieras que te vean los lectores, qué quieras ser ... siempre que no caigas en eso tan pesado de escribir la vida que hubieras querido tener.*²⁸ Styl autofikce, kdy autor opravdu uvafluje tak jak p emý-lí, v podstat ví, fle nepí-e pravdu, ale svým zp sobem ji profilivá a natolik se vfilivá do situace, fle afl sám má pocit, fle se jedná o realitu, je tedy pro Matase typický. Na druhou stranu z citátu vyplývá, fle Vila-Matas odsuzuje, pokud by styl autofikce byl ufiliván v p ípadech, kdy by autor popisoval v podstat nenapln né touhy svého vlastního flivota.

Dal-ím ufilívaným literárním sm rem by mohl být také *formalismus*, inspirace tímto flánrem je zcela patrná v díle *Dietario Voluble*. Autor se domnívá, fle toto je správná kniha pro pochopení vnitní struktury jeho d l. š *Me parece que el libro es una guía que permite percibir la arquitectura interna de mi obra. Creo que se muestra ahí, con más claridad que nunca, el modo en que vida, lectura y escritura se entrelazan y cristalizan en lo que hago. Hay un diálogo directo con una pluralidad de temas, expuestos además con ese ánimo de conversar. El libro tiene una estructura de sucesivos comentarios, un esqueleto de comentario infinito. Es lo que pasa cuando uno decide comentar el mundo. O lo que es lo mismo: comentar lo que pasa cuando no pasa nada.*²⁹

Podle tohoto citátu autor sám sebe vidí jako bystrého spisovatele, který je schopen postavit d j hry na ni em. Chce a domnívá se, fle to tak d lá, aby text vypovídalo n em, co je-t p edtí nebylo zmíneno. Tvrdí, fle pokud spisovatel chce

²⁷ VILA-MATAS, Enrique. *Extrañas notas de laboratorio*. 2da ed. Venezuela: CELARG, 2007, s. 241.

²⁸ ZUBIETA HEREDIA, Margarita. *Vila-Matas portátil: Un escritor ante la crítica*. 1.vyd. Barcelona: Candaya, 2007, s. 307.

²⁹ Enrique Vila-Matas. *Autobiografía* [online]. 2012 [cit. 2012-02-23]. Dostupné z:
<http://www.enriquevilamatas.com/autobiografia.html>.

i vulgární, je zde dle lefítá slofka a tou je záměr - íci idím jeho pokus o nepřímou kritiku autor , kteří píší bestsellery. Protože tvrdí, že pokud je používán jazyk novely pouze pro to, aby se z ní stal bestseller, pak je to nemravnost. Opakem je etické hledání v boji za nové formy.

Vila-Matas vysvětluje, že jeho literatura je natolik nová, že ažto nebývá správně pochopena a proto možná bývá také kritizována. Autor povídá o formu díla nad jeho obsahem a snad tím se tolik líčí. Popisuje nám svůj osobitý styl, který jak uvádí je tzv. *novou formou*. Vzhledem k poznatkům, které o Vila-Matasovi máme do této chvíle nelze považovat jeho afirmaci, stylu za nic platného, lze pouze hledat podobenství s literárními flánry charakterizovanými literárními autoritami a kritiky. Autor sám pojmenovává svůj styl *novou formou*, ale tento jeho jak on tvrdí nový styl má charakteristiky vycházející z literárního formalismu. Odráží se od konceptu zavedeného po roce 1915 v Rusku a především hodnotí se vztah mezi obsahem a formou. Šíří se kategorie obsah a forma formalisté užívají termín materiál a (tvůrčí/tvárný) postup. Jde o to, že do uměleckého díla vstupuje něco zvenku jíku v podobě materiálu. Za materiál (tedy suroviny ke zpracování) v tomto případě mohou být povídovány faktury z běžného života, myšlenky nebo literární konvence. Tvárný nebo tvůrčí postup pak tento materiál přivede do uměleckého díla. Z určitého obsahu nám tak vznikne určitá (literární) forma.³⁰ Pokud tedy přihlédneme k formalismu, pak není Matas ažto natolik inovátorský, samozřejmě jsou už jasné viditelné nové prvky, ovšem jde se nejedná zcela o úplnou novou formu, jak on píše.

Jeví se, že v díle *Dietario voluble* se nám autor zpovídá a otvírá se blíže tená i, nechává ho nahlédnout do svého myšlení, když román píše, až do dle vodí pro které román píše. Až to už jde nebežná píši zvykem, zde Matas ukazuje svou pracovní metodu.

Chet Baker Piensa en su arte (2011) Jedná se o sbírku povídek od začátku tvorby až do roku vydání. Kniha nese název po jedné dosud nepublikované povídce, která je ve stylu tzv. *ficción crítica*. Jedná se o kritickou fikci, ale současně jde o krátký román, který je pokračováním trilogie, kterou započala Dublinesca. Tyto příběhy mají

³⁰ TM OURÁ OVÁ, Alena. Vaseliteratura.cz: Literatura pro všechny. *Ruský formalismus* [online]. 2009, . 1 [cit. 2012-05-06]. Dostupné z: <http://www.vaseliteratura.cz/theorie-literatury/45-clanky/318-rusky-formalismus.html>.

ývoj ve stylu psaní a flánrový vývoj. Povídka se ztrácí
é stránce.

1.4 Shrnutí

Ufli z pouhého výtu jeho dosud napsaných knih, lze identifikovat urití prvky, které jakoby charakterizovaly celé autorovo dílo. Enrique Vila-Matas pracuje tak, že jeho literatura se zdá být roztažená a ironická, hranice mezi fiktcí a realitou není jasná a eternální. Jeho život a dílo se mnohdy prolínají a spojují. Tedy hranice mezi realitou a fiktcí, jednak není níím stanovena i ochrana, ale stejně tak nelze stanovit ani klíč pro vymezení reality a fikce. Enrique Vila-Matas potvrzuje: „*Ninguna noticia hoy en día se acerca a la verdad.*“³¹

Tak, paklifl se fládná zpráva dnešní doby nepřiblihuje realitě, protože spisovatel může psát své knihy zcela pravdivě, a může být vše, co popisuje přesně podle skutečnosti. Tato teorie od samotného autora může zaujmala a svým způsobem s ním mohu souhlasit. Pokud se nad daným citátem zamyslím, pak kterákoliv zpráva z dnešní doby, která je nám předkládána, má ufně jak zabarvený podtext. A ufně situaci nebo názorov, je vždy subjektivně deformována osobností, která zprávu přináší. Pro autor, pokud se toto dílo dnes a denně kolem nás, nemohl své knihy utvářet podobně? V tuto chvíli nám láká objasnit vody výběru různých stylů a také dílo vody, protože už nedokáme fládných přesně vymezených hranic. A to a ufně mezi fiktcí i realitou, ale stejně tak i tomu mezi flánry. U Matase se totiž velice často stává, že dochází k spojování a stírání rozdílu mezi eseji, novelami, i žurnalistickými článci.

Dá se tedy zařadit do nového typu flánru, kterému jsme se v novali již výše a to tzv. Autoficción. On sám dokonce potvrzuje, že se s tímto flánrem ztotožňuje, že souhlasí s tím, že píše tímto stylem.

³¹ PAVÓN, Héctor. Enrique Vila-Matas: „*Ninguna noticia hoy en día se acerca a la verdad.*“ Úvod: Revista de cultura [online]. 2010, .1 [cit. 2012-04-03]. Dostupné z: http://weblogs.clarin.com/diariodelaferia/2010/05/08/enrique_villa_matas_ninguna_noticia_hoy_en_dia_se_acerca_a_la_verdad/.

y typu, pro a co autora vede k psaní, pop ípad zda
ký hlub-í zájem nám m fle vysv tlit jedin sám autor

v následujícím citátu. P i otázce, pro vlastn Enrique pí-e, odpovídá: š *Si bien es cierto que escribo para que me lean, con el tiempo he aprendido a completar con otras verdades mi sincera respuesta a la pregunta de por qué escribo. Ahora, cuando me hacen la inefable pregunta, explico que me hice escritor porque 1) quería ser libre, no deseaba ir a una oficina cada mañana, 2) porque vi a Mastroianni en La noche de Antonioni; en esa película -que se estrenó en Barcelona cuando tenía yo dieciséis a os- Mastroianni era escritor y tenía una mujer (nada menos que Jeanne Moreau) estupenda: las dos cosas que yo más anhelaba ser y tener. Casarse con una Jeanne Moreau no es fácil, tampoco lo es ser realmente un escritor. Por aquellos días, yo tenía una vaga idea de que no era sencillo ni una cosa ni la otra, pero no sabia hasta qué punto eran dos cosas muy complicadas, sobre todo la de ser escritor.* ř³² Z vý-e uvedeného citátu m fleme usuzovat, fle jedním ze zji-t ných d vod bylo nap íklad i to, fle se mu prost necht lo denn chodit do kancelá e. To se zdá být jako dobrý d vod, ov-em u autora, který se psaním od po átku velice dob e ufliví. U Matase to bylo trochu komplikovan j-í. Musel si projít nap íklad i neuznáním v rodin , nedocen ným -pan lskými tená i a kritiky. Bylo tomu tak do doby, nefl ho objevili ti, kte í ho obdivovali, a kte í mu porozum li a nacházeli smysl v jeho dílech. Vycházím z lánku, který byl publikován na portálu *advojka.cz* v roce 2005, kdy byl -pan lskému autorovi pokládány nejr zn j-í otázky. Nap . :š *Ve řpan lsku jste dnes už kultovní spisovatel, ale stále trochu na okraji. Jak vnímáte svou excentrickou situaci ve -pan lské literatu e?* ř(redakce A2)

š *Mé psaní má mnohem blífl k narativní svobod a otev enosti Latinoameri an nebo St edoevropou nefl k realistické tradici -pan lských autor . Ale já mám svou excentrickou pozici rád. Vždy jsem tihl k tomu být mimo zavedená centra. Fascinují m periferní bulváry. V Královské akademii bych byl velmi smutný. A myslím, fle nejsem p íli- vedle, kdyfl eknu, fle nejlep-í literáti dvacátého století se zrodili daleko od hlavních kulturních center: Kafka v Praze, Pessoa v Lisabonu, Walser v Herisau, Joyce v Dublinu, Rulfo v Comale. Praha je ideální místo pro p eklad mých knih.* ř³³

³² Ibid.

³³ CHARVÁTOVÁ, Aneflka. *Psaní jako absolutní pravda. A2 [online].* 2005, .2/05 [cit. 2012-05-06]. Dostupné z: <http://www.advojka.cz/archiv/2005/2/psani-jako-absolutni-svoboda>.

e zatím stále stojí na okraji, ale fle si svoji pozici uſlívá jako podle jeho slov nejlepší literáti dvacátého století.

Jestlile roku 2005 stál na okraji, pak v dne-ní dob roku 2012 tomu tak jífl není? Prozatím to byl a domnívám se, fle nadále i bude autor, který bude zcela odli-ný, který totiſl odli-ným být chce. Chce být pochopen, ale pouze tím tená em, který dokále nalézt smysl v jeho díle sám. Vybrala jsem je-t rozhovor z roku 2010, který u inila Carolina Gomez Montoya o Enrique Vila-Matasovi. Zcela zám rn uvádím lánek, který vy-el o p t let pozd ji neflli p ede-lý. A kupodivu se dostáváme k podobné otázce, zda Enriqovi nevadí, fle stojí na periferii: *š Estoy pensando en lo que dices de ocupar un lugar periférico, porque por ejemplo, podríamos pensar en un autor como Franz Kafka, y podríamos decir que se trata de un escritor periférico por escribir en la lengua del otro, y sin embargo, Kafka es ahora, para la literatura europea occidental, el centro.ö*

CGM³⁴

*š Utiliza una lengua que no domina, que utiliza más para decir, para construir frases, no para conseguir un estilo, una grandeza de estilo literario. No se va por las ramas.ö*³⁵

EVM³⁶

A vzhledem k tomu, fle víme, fle Kafku obdivoval a souhlasí s poznatky Carolyn Gómez-Montoy, fle stojí stále na jakési periferii, pak se zdá, fle mu nevadí ztotoſln ní s Kafkovým stylem tvorby a psaním. Naopak je pot -en, fle na periferii stojí a je *odli-ný*³⁷ od ostatních autor .

³⁴ CGM- Carolina Gomez-Montoya.

³⁵ GÓMEZ-MONTOYA, Carolina. Enrique Vila-Matas y la rebeldía de la letra. El Socialista Centroamericano: *Por la reunificación socialista por la patria centroamericana* [online]. 2008, . 1 [cit. 2012-03-07]. Dostupné z:
http://www.elsoca.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1335:enrique-vila-matas-y-la-rebeldia-de-la-letra&catid=52:critica-de-arte&Itemid=64.

³⁶ EVM- Enrique Vila-Matas.

³⁷ Jak uſl se zmínil, nemá rád spisovatele pouſlívající styl psaní bestseller , jen aby byly teny. On rad ji pí-e tak, aby byl n spokojen s tím, co napsal a to i na úkor toho, fle nebude pochopen n kterými tená i.

li-uje mezi jazykovou formou a stylem psaní.
-sé òla prosa del sonajeroö, ¿no sé si has oido hablar
de esto?ö EVM.

š Se refería al estilo por ejemplo, de alguien de Valladolid, como Francisco Umbral o de algún escritor castellano del estilo de Umbral, que es una prosa muy vistosa, que suena muy bien, que está muy bien escrita en castellano, pero que lo que dice es una tontería. Y que simplemente hace ruido, suena bien, pues eso la prosa del sonajero. La diferencia a una prosa más directa, más barcelonesa, catalana, de los escritores en castellano aquí, que es la que utiliza el propio Marsé, en fin es un tipo de literatura menos barroca.ö EVM³⁸. Na záv r se autor hodnotí sám: š Estaba pensando que a mí se me conoce más no leyéndome, si se me quiere conocer. Porque a veces quienes no me conocen, escriben, piensan y miran como un tópico que en mí se mezcla la vida con la literatura. Y entonces yo muchas veces no lo desmiento, porque es verdad que soy una persona literaria, y que me gusta contar cosas que me han pasado ligadas con la vida real pero son literarias. Pero todo esto es un tópico que se ha creado.ö EVM³⁹.

Podle pravidel by se m 1 dát tedy Enrique Vila-Matas za adit do spisovatel flánru *autoficción*. Autor v-ak nikdy p esná pravidla a v ni em neuznává, a tak na jednu stranu souhlasí, fle je neza aditelný, av-ak na druhou stranu prohla-uje, fle to tak ve skute nosti není, fle je to pouze výmysl kritik , aby byl za aditelný. Jeho styl z stává odli-ný a pro tená e mnohdy natolik, až z ejm nepochopitelný.

³⁸ GÓMEZ-MONTOYA, Carolina. Enrique Vila-Matas y la rebeldía de la letra. El Socialista Centroamericano: *Por la reunificación socialista por la patria centroamericana* [online]. 2008, . 1 [cit. 2012-03-07]. Dostupné z:
http://www.elsoca.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1335:enrique-vila-matas-y-la-rebeldia-de-la-letra&catid=52:critica-de-arte&Itemid=64.

³⁹ Ibid.

P i studiu Matasova díla jsem narazila na konkrétní motivy, které zcela urit mají souvislost s eskou tématikou. Nejast ji se objevující jméno v polemikách, v kritikách, v rozhovorech, ale i v knihách autora je jméno Franz Kafka. Proto se také budu jako prvnímu a základnímu motivu v novat práv Franzi Kafkovi. Pro uvádím zrovna n meckého fiida flijícího v echách, uvedu v následujících odstavcích. Je tomu, ale také práv proto, že na základ spojitosti s Prahou je n kterými -pan lskými kritiky povaflován za ukázku eského národa a je tak chápán jako eský motiv.

Vzhledem k tomu, že jsem získala poznatky o Enrique Vila-Matasovi takové, že se jeho dílo odráší v jeho flivot respektive jeho flivot práv v jeho díle. Postupuji podle dnes již neplí- uznávané metody, a to tedy porovnání flivota autora a odraz v jeho díle. Snaflím se totiž najít spojitosti, které odpoví na otázky, pro si Matas vybral Kafku, zda pouze jako inspiraci jeho osobou, jeho literárním nadáním, nebo snad pro jeho rozkol mezi nitrem a dílem. Proto ještě flejní uvést i flivotopis Franze Kafky, tím tedy budou eské motivy zcela za ínat. flivotopis uvádím také pro co nejjednodu-í pochopení a získání co nejvíce informací pro následný rozbor. N které body v n m uvedené, budou velice dlelfité v následující kapitole.

2.1 Franz Kafka ó stru ná biografie

Narodil se 3. říjence 1883 na Starém Městě Pražském. Pocházel z rodiny zámožného obchodníka Herrmanna Kafky a Julie Kafkové, rozené Löwyové. Hermann Kafka pocházel z Písecka, Franz se však narodil a vyrostl v Praze. Kromě jeho v rodině narodily jeho tři sestry: Elli, Valli a Ottla, všechny byly mladší než on a všechny zahynuly v koncentračních táborech. Dva Franzovi bratři (Georg a Heinrich) zemřeli v dětském věku. Franz byl tak nejstarším a zároveň jediným mužským potomkem rodiny. Možná i proto v něm byly kladený naděje a nároky, které nebyly schopen splnit.

Franz Kafka vystudoval na Německé univerzitě v Praze a v roce 1906 byl promován doktorem práv. V letech 1907-1922 pracoval jako úředník v pojišťovnictví, nejprve krátce v Assicurazioni Generali a poté 14 let až do říjence 1922 pracoval v

Projevoval se jako výkonný a skvle kvalifikovaný stupoval po kariérním flebiku. Vrchním tajemníkem

ústavu byl dokonce jmenován v únoru 1922, když byl dlouhodobě nemocen a oficiálně se uvádělo, že do funkce nastoupí po uzdravení. Od této výročnice téhož roku byl pak ze zdravotních důvodů penzionován.

Do manželství Kafka nikdy nevstoupil. Přesto je známo, že udržoval vztahy s několika ženami. V letech 1912 až 1917 to byla Felice Bauerová, se kterou byl dokonce dvakrát zasnouben (1914 a 1917). Později se zasnoubil s Julií Wohryzkovou (1918–1920). Velmi intenzivní prohlížel vztah s Milenou Jesenskou, která byla první překladatelkou jeho díla do češtiny. Jeho poslední překladatelkou byla Dora Diamantová, se kterou se dokonce roku 1923 odstěhoval do Berlína.

Obvykle, se uvádí, že Kafka za své hlavní literární úkoly povídával psaní a jen velice obtížně je spojoval s prací v úřadu. Kafka sám roku 1913 píše: „Mé zaměstnání je mi nesnesitelné, protože odporuje mé jediné touze a mému jedinému povolání, to jest literaturě (...)“⁴⁰ Není autoři si ale vědomi jistého uspokojení, které vyjadruje ve svých dopisech nad vykonanou prací a dosaženou pozicí.

Když počínal Kafka psát, nevíme, že první povídky byly publikovány roku 1908 v mnichovském Hyperionu a Brodově almanachu Arkadia. Celkem za svého života Kafka zveřejnil 13 povídek. V tomto mezi ostatními známými díly redigoval a posmrtně vydal Kafka v rámci Max Brod, který neuposlechl Kafkova příkazu a pozostalnost nespálil. Za svého života se Kafka, jako mnohý jiný umělec, formálního uznání nedokázal. Roku 1916 byla v Německu Fontanova cena (Theodor Fontane Preis für Kunst und Literatur) udělena Carlu Sternheimovi, který se v této rozhodnutí podílel na Kafkovi (některé prameny uvádějí, že to byl jen finanční dotaci). Pro autora, který do té doby publikoval jen 9 krátkých prací, je to nesporný úspěch.

V roce 1917 se u Franze Kafky projevily první známky plísní tuberkulózy, se kterou pak po celých sedm let marně zápasil. Poslední léta svého života trávil v tomto mezi ostatními známými díly zotavovnách a lečebných ústavech v Československu i v zahraničí. Ani v tomto letech úplného zápasu s nemocí nepřestával psát. V terminálním stadiu nemoci trpěl Kafka i tuberkulózou hrtanu, která mu znemožnila mluvit (s okolím si dopisoval) a i příjem potravy zahrada krajiny obtížný.

⁴⁰ SHARP, Daryl. *Skrytý havran: konflikt a proměna v životu Franze Kafky*. Vyd. 1. Brno: Nakladatelství Tomáše Janečka, 2003, s. 36. Studie (Nakladatelství Tomáše Janečka), sv. 2.

ervna 1924 v rakouském sanatoriu v Kierlingu u Novém Mlýnském hřbitově v Praze.

2.1.1 Osobní život Franze Kafky

„Franz Kafka, byl dobrý, klidný, nenápadný, plachý laskavý, sv. domity, obtavný, skromný, moudrý, ml. enlivý lovák. Tak se alespoň na jeho portrétu shoduje v tomto ch., kdo ho blíže znali. Jeho snahou zem bylo šbýt jako ostatní, nelišit se, nevydat se.“⁴¹ Ovem zprávy jeho přátel nejsou jediné, které hovoří o Kafkovi jako nenápadném plachém atd., jsou zde také dopisy, které zanechal sám Kafka a z nichž nám jeho obraz plachého introverta vyplývá téměř totálně s názory jeho blízkých.

V zaměstnání, byl Kafka přeslivý a díky kladnému a mezi spolupracovníky byl oblíben. Podle vztiny studií o Kafkovi to vypadá, že snad ani neměl nepřátele. Mohlo za to jeho chování, jímž okolí odzbrojoval a jakoby se dával celkově vzdor. Potvrzuje nám to také Emil Utitz, který žil v okolí F. Kafka. Tvrdí, že na něm vlastně nebylo nic zvláštěho. Úvaha Kautmana mi přijde zcela reálná a pravdivá, když dodává: „To je ostatně astý případ dodatečného zjištění vech tch, kteří žili v blízkosti velikých lidí v době, kdy jejich velikost nebyla ještě známa a uznávána. Teprve uznávaní a slavní velcí lidé jsou pro své okolí ve vztahu vůdce zvláště a nápadně.“⁴²

Kafka se narodil do doby stability, blahožerty a ekonomického rozkvětu Rakouska-Uherska. Citlivý Kafka zemusel vnímat přítomnost rozvinutého byrokratického aparátu, který, až až do země – ová, patřil ve své době k nejlepším v Evropě. Zvláště v lehkém prostředí pak byla jistota toho aparátu přijímána velmi nepříznivě. Na vztahu nic nemění ani fakt, že sám Kafka jako pracovník pojížděval do jisté míry součástí byrokratického aparátu a bolestně si to uvíděval. Nebyl však dostatečně silný, aby naopak odvahu i sílu ke změně, když by se vnoval jen své vyvolené literatuře.

Pozoruhodné a paradoxní je, že Kafka, který se v celém svém díle obává tlaku masového inerie na bezmocného jedince, není mobilizován v době své povojové války. Důvodem je pravděpodobně jeho patrný zdravotní stav ještě před propuknutím tuberkulózy. Tak

⁴¹ KAUTMAN, František. *Svět Franze Kafky*. Vyd. 1. Praha: Torst, 1990, s. 9.

⁴² Ibid., s. 9.

1 jsou masakovány tupou, až kafkovský bezcitnou a
ám Kafka dále ú aduje ve své poji- ovn . V té dob

také pí-e *Proces* a knifln vychází *Prom na*. Sám autor v roce 1915 tráví dovolenou v Mariánských lázních s Felicií Bauerovou.

Citlivý Kafka v-ak válku neignoruje. Aktivn se zapojuje do pé e o zran né a nemocné vojáky. Jako jeden z mála si uv domuje i pot ebu pe ovat o jejich du-evní zdraví podlomené pobytom na front .

D leflité je v d t, fle získal doktorát práv jifl ve svých 23 letech. Naskytá se otázka, pro si Kafka vybral zrovna práva, kdyfl víme, co on otev en -í il, fle rozhodn nem l v plánu si otevírat právnickou praxi? Podle jeho p ítele Maxe Broda -el studovat práva práv proto, fle neskýtají fládný cíl, nebo skýtají spoustu r zných cíl .

Rodina byla pro Kafku od d tsví d lefličtím lánkem, velice svoji rodinu miloval a dlouho by bez ní nedokázal flít. Cituji Kautmana: *šP esto, fle Kafka z ejm od d tsví trp l despotismem svého otce, selfmademana, který se vypracoval z nuzných pom r k solidnímu st edostavovskému postavení v obchodním sv t , nebyl schopen se mu v ni em postavit ani pon kud ost ej-ím slovem.*⁴³ Zcela jasn je vid t šzá- õ, kterou v sob autor musel nést, v Dopise otci. Ov-em Kafka nikdy tento dopis otci sám nedal, vybral si svoji matku, aby ho p edala, ale ta to neu inila. Kafka si p ipadal jako n jaký cizinec, protofle mnohdy se svými rodi i v bec nekomunikoval, a pokud ano, tak se jednalo a pár nejnutn j-ich slov. P itom ale nikdy nena-el dost síly se od rodi odst hovat a to ani v dob , kdy byl finan n nezávislý. Až roku 1923 se s Dorou Diamantovou st huje do Berlína, aby tam mohl svobodn psát. Zdá se tedy, fle Kafka pro své okolí nebyl nijak zvlá- výrazný, ni ím nevy níval, ale souboj, který se odehrával uvnit , musel pro n j samotného být zdrcující. Hypoteticky se dá tedy íci, fle jako osobnost na první pohled nebyl nijak zajímavý, a zcela jist by po krátké dob upadl v zapomn ní, ale na-t stí se po n m zachovala jeho díla, která jsou zcela odli-ná od autorova zevn j-ku, ale blífle možná p ipomínají jeho nitro.

Citlivý Franz Kafka od d tsví t fce nesl autoritá ské p ímo aré, až snad pon kud brutální (z Kafkova pohledu) chování otce, kterému se ale p ímo nikdy nepostavil. *šKafka se nikdy nebou il. Místo toho prom oval sv j strach v sebeponiflování nebo psychosomatické choroby. P i kafké rozep i s autoritou*

⁴³ Ibid., s. 10.

stranu. ... za al vnímat sám sebe otcovýma o ima.⁴⁴
zuflete ný d ev ný k l p ikrytý sn hem (...) zatlu ený
-ikmo do zem v zoraném poli na okraji -iroce otev ené plán v temné zimní noci.⁴⁵

V souvislosti s Franzem Kafkou bývá asto zmi ováno jeho flidovství. Kafka byl fid spí-e eský nefl N mecký. P edev-ím byl ale asi flidem laxním, snad spí-e nekonfesním. Jeho proklamovanou touhu po flivot v Palestin bychom m li vid t spí-e jako touhu po út ku od n eho (v podstat kamkoli), nefl jako touhu po út ku n kam. Teprve v posledním období flivota, za svého pobytu v Berlín za íná studovat Talmud a základy hebrej-tiny.

Nastává tedy otázka, alespo tu si pokládám já, pro si -pan lský autor vybral Kafku jako p edlohu vlastního díla *Hijos sin hijos*? Jaký je d vod, fle pouffívá jeho nám ty, cituje ho a dokonce ho povafluje za nejv t-ího velikána literatury 20. století? M fle to být jednak jifl zmi ovanou pozoruhodnou postavou Franze Kafky, stejn tak jako Matasovou fascinací jeho dílem, stejn tak m fle hrát roli obojí. M fle tomu stejn tak být podobností osud obou autor a výjime ností, které Kafka dosáhl díky svému rozpolcení nitra a p sobení na venek. Správnou odpov se pokusím nalézt p i konkrétním rozboru, na konkrétních situacích, úryvcích pop ípad citacích.

3 České motivy

Ráda bych uvedla, fle p i rozboru a zpracovávání eských motiv jsem se inspirovala knihou K. od Roberta Calassa. Motivy budu hledat pouze ve dvou publikacích: *Historia abreviada de la literatura portátil a Hijos sin Hijos*. Jsem p esv d ena, fle tyto dv knihy jsou st flejní a poslouflí nám k ukázce obrazu eských motiv a pom flou vytvo it ucelený obraz na toto téma.

3.1 Kafka jako motiv, pokafidlé jinak

Díky poznatk m ze flivotopisu a osobního flivota Franze Kafky jsem zjistila, fle pohled na Franze Kafku jakoflto motiv, je moflný z více úhl . M fle zcela rozhodn Matase zajímat jakoflto lov k, osoba. V p ípad Franze Kafky, jako osoba, která

⁴⁴ Ibid., s. 30.

⁴⁵ Ibid., s. 30.

áfle se srovnat se svým nitrem a vlastní touhou, kterou
t navenek, tak jak si to pál jeho otec, jako spoádaný

zam stnanec. Opakem je Matas jenfl si splnil svj sen, kterým bylo psaní. V dob Frankistické diktatury odchází do zahranií, aby tam mohl svobodně psát. A až po átku není nikterak uznáván, ba naopak od rodiny nepochopen, on sám je spokojený s tím, že dokázal to, co chtěl. Zde je mezi autory vidět naprostý protiklad. Ovšem práv onen protiklad měl u Matase způsobovat jeho fascinaci Kafkou jako lov k tem. Vila-Matas tvrdí, že mu stálo zato být nkolik let nepochopen, aby později píše uznání: „Ano, psát jinak, ne ekan, peflít ticelet nepochopení vlastní rodiny i literárního světa a pak zjistit, že jsou lidé, kterým mé knihy nesíkají, protože v nich naleží jiný pohled, nové souvislosti“⁴⁶

Výber Kafky jako předlohy díla a jako motiv jeho knih měl být také spojen s místem působení Franze Kafky. Další variantou je, že si vybral Franze Kafku pouze jako literáta, jako svýj vzor, tedy obdivuje spíše styl psaní, jakým píše, jak se vyjadřuje a jaká je jeho literatura.

Je zde samozřejmě také možnost, že se inspiroval výkladem, co mohl nějakou spojitost s Kafkou. Měl jen předpoklad je takový, že se Matas inspiroval práv výkladem, co je s Kafkou spojeno, to se pokusím v následujícím rozboru také potvrdit. V tuto chvíli se pokusí o analýzu pojmce Kafka - Praha - české motivy - EVM.

3.1.1 Matasovo zaujetí hlavní osobnosti Kafky, jakoužto lovka, ne v tuto chvíli jako literáta

Jedno z možných potvrzení můžeme hledat například v knize *Hijos sin hijos*, původně vydane na deváté otevřené stránce na nás jako načtená v úvod do celé knihy. Tímto úvodem je krátký citát z Kafkova deníku z roku 1914 z 2. srpna. Jedná se o zápis, který užil Kafka: „Alemania ha declarado la guerra a Rusia. Por la tarde, fui a nadar.“⁴⁷

⁴⁶ CHARVÁTOVÁ, Anežka. *Psaní jako absolutní pravda*. A2 [online]. 2005, 2/05 [cit. 2012-05-06]. ISSN 1803-6635. Dostupné z: <http://www.advojka.cz/archiv/2005/2/psani-jako-absolutni-svoboda>.

⁴⁷ VILA-MATAS, Enrique. *Hijos sin hijos*. 1. ed. Barcelona: Ed. Anagrama, 2001, s. 9.

étní citát, který velmi asto pouflívá p i nejr zn j-ich
Nejedná se o citát z díla Kafky, nýbrfl o citát z jeho

osobního deníku. Reflektuje nám to zaujatost Matase Kafkovým flivotem, tím jaký byl, jeho p ístupem k flivotu. Matas, p i popisu sám sebe se v n kterých aspektech Kafkovi totifl velmi podobá. Jeho, ekn me, rozpolcenost mezi realitou a literární fikcí je jasná, hovo ila jsem o ní jifl vý-e. Stejn tak jako Kafkova rozpolcenost mezi nitrem a skute ným flivotem. U Kafky se za nitro dá povaflovat projekce literárního díla a jeho chování navenek pouze jako jistý druh p etvá ky p ed spole ností. U Matase je propojení reality s fikcí st flejní a to i v osobním flivot . Vila-Matasovo psaní je obecn zalofleno na objevování literárních souvislostí z minulosti a jejich shod prolínajících se do sou asnosti. Objevila jsem je-t jeden podobný rys, který m fle u Matase zp sobovat jeho fascinaci Kafkou. Jednalo se o nenapln ná o ekávání jejich otc , to m li oba spisovatelé spole né a u obou se to zjevn odrazilo v jejich díle.

3.1.2 Kafka jako motiv celé Matasovy knihy

Matas je Kafkou zaujat do té míry, fle si jeho dílo zvolil jako nám t své knihy *Hijos sin hijos*. Nejde tedy pouze o citát v úvodu knihy, ale o -irokou inspiraci celým dílem. Citát ufl m l být pouze dokladem toho, fle existují tzv. d ti bez d tí. Matas popisuje knihu tak, fle pojednává o posledních 41 letech ve Třpan lsku. íslovku 41 vysv tluje práv tak, fle to byl v k, ve kterém zem el Kafka. Jedná se o r zné p íb hy r zných osobností, které mají jedno spole né, v-ichni staví na stejnou úrove rovinu osobní a historickou. Rovina historická a osobní má pro n j stejný význam. Matas tvrdí, fle je to p esn totéfl, co napsal Kafka ve svém deníku: šHoy Alemania ha declarado la guerra a Rusia. Por la tarde fui a nadar.š⁴⁸

V tomto díle Matas poufil Kafku jako p edlohu, tedy ho chápal jako *dít bez dít te*. Realit to odpovídá, Kafka opravdu za svého flivota potomka nem l (ve skute nosti m l, ale on o n m nikdy nev d l). Jestlile Matas tvrdí, fle p edlohou byl Kafka, pak by Kafka m l spl ovat charakteristiky, které jsou pro *hijos sin hijos* Matasem stanoveny. Jak je uvedeno p i popisu tohoto díla, jedná se o jedince, kte í se musejí zabývat sami sebou, aby dosáhli napln ní a aby v bec mohli flít. To v jistém slova smyslu Kafku charakterizuje, takfle m fleme tento motiv chápáti jako plnohodnotný a inspirovaný realitou.

⁴⁸ VILA-MATAS, Enrique. *Hijos sin hijos*. 1. ed. Barcelona: Ed. Anagrama, 2001, s. 9.

ak nev noval pouze v *Hijos sin hijos*, uvádí také *la de la literatura portátil*, kde má Kafkova inspirace

podobný charakter a podobné znaky jako v p ede-lé. V knize pouflívá Kafku jako p irovnání d tinskosti. Duchamp, cofl je v na-em p ípad vyprav románu a zakladatel tajného spolku *Shandy*, uvádí, fle láska pro malé v ci (hovo í o zmen-ování d l, aby se ve-la do zavazadla) je jakési d tinské vzru-ení. š *Tan infantil como la mirada de Kafka que, como se sabe, emprendió una lucha a muerte para entrar en la sociedad paterna, pero sólo habría consentido lograrlo con la condición de seguir siendo el ni o irresponsable que era.*⁴⁹ Pokud by totifl z stal nezodpov dným dít tem, krásn by mohl zapadnout do spolku *Shandy* a mezi spisovatele literatury *portátil*. Zde Matas m fle naráflet na ne p říl-dobrý vztah, který Kafka s otcem m l, také ho popisuje jako vhodného kandidáta spolku *Shandy* s ve-kerými charakteristikami, které má mít. Z ejm ho tak chápe v realit jako osobu, pokud ho tak prezentuje ve své knize. Pro dokreslení uvádí názor Matase na Kafku: ź(i) *Si Kafka no hubiera existido, habríamos tenido que inventarlo.*(...)

(...) pero Kafka era un personaje mucho más complejo que todo eso y, en el fondo, aunque se sentía feliz de morir o de ser un muerto en la vida, o de no pertenecer a la especie humana, insinuaba con lamentos demasiado humanos su felicidad oculta, su mente lúcida, su nostalgia metafísicae (í)⁵⁰ Lze zde nalézt skute ný projev obrovské náklonnosti, s jakou vehemencí a uznáním Kafku popisuje, jak ho obdivuje a vzdává mu hold. Jeho nad-ení pro Kafka je absolutn z ejmé. Popisuje ho dokonce jako velice komplexní osobu, ímfl Matas sám dává na v domí, fle bere Kafka nejen jako literáta ale oce uje jej taktéfl jako osbnost.

Tolik tedy k osobnosti, samoz ejm lze nalézt Kafka v dal-ich dílech jako *Exploradores del abismo* a jiných. Ov-em vfldy se jedná o sob podobné motivy a z tohoto d vodu jsem uvedla pro rozbor tento konkrétní.

⁴⁹ VILA-MATAS, Enrique. *Historia abreviada de la literatura portátil*. Barcelona: Editorial Anagrama, c1985, s. 11-12.

⁵⁰ VILA-MATAS, Enrique. *Una vida absolutamente maravillosa / an absolutely wonderful life*. 1a. ed. Barcelona: Debolsillo, 2011.

literát a jeho dílo jako motiv u Matase

Při mnohem prostředování pozadí se dají zjistit také styky mezi Kafkou a Matasem. Na hlavní motiv jsem pohlédl právě v knize *Historia abreviada de la literatura portátil*, kde byla zmínka o Kafkovi. V textu jsem také objevila na první pohled nečekané slovo *Odradek*, to mě vedlo ke zjištění, že se jedná o postavu z díla Franze Kafky.

Slovo *Odradek* velice významné a proto je mu tak v nována jedna celá kapitola. Mnoho autorů se snažilo již před Matasem, přijít na podstatu postavy *Odradek*, kde vznikl, jaký má vod, co je jeho cílem. Kafkův autor má svůj osobitý přístup a kafkův chápání Kafkova *Odradka* jinak. To, že se jedná o postavu z povídky *Starost hlavy rodiny*, je jasné fakt, ovšem to, jak přesně vypadá již ne a jaký je jeho skutečný záměr, to už si můžeme pouze domýlet. V tuto chvíli není ani tak definitivní, jakou by mohlo mít interpretaci jinými autory, ale zajímá nás, jak ho vidí Matas. Ten ho však ve své knize popisuje také z různých pohledů a to z pohledu spisovatele utajeného spolku *Shandy*. Dozvídáme se o něm v kapitole nazvané *Laberinto de Odradeks*. Vypravuje zakladatel spolku *Shandy* Marcel Duchamp hovoří o historii spolku a o tom, že je nutné, aby se spisovatelé opět sešli na nějakém předem domluveném, utajeném a konkrétním místě. Udává, že nejlepší by asi bylo ubytovat se v Praze ve tvrti Gustava Meyrinka. Cofnutu do této chvíle není z hlediska dle nijak významné, ale je to další motiv spojený s existencí, protože se mu budu v novat později. Abych navázala zpět k *Odradkovi*. Poprvé o něm slyšíme, když Duchamp nazve „punkt od“ –ampa ského *Odradkem* a začíná vyprávět historii o této kreaturě. Podle něj je *Odradek* vlastně černý podnájemník, který se usídlil v nitru vech len spolku, spisovatel literatury portátil. Samozřejmě se jedná o názor Vila-Matase, o to jak on vidí *Odradku*, i když nikoliv zcela jako konkrétní bytost, ale spíše jako něco niterného, co má základ u vech spisovatel stejný a niterný. Vzápětí *Odradkovi* dodává také podobu a tvrdí, že jsou to první stvoření, která bylo možné poprvé spatit v labyrintu Prahy. Je prý možné, že *Odradkové*, které spisovatelé mají již dříve v sobě užili teprve v Praze, temném a stinném místě, mohou možnost vzít na sebe konkrétní podobu, někdy dokonce lidskou. Následuje dále následující popis Prahy, který si opět ponechává rozbor a formu konkrétního motivu Prahy. Není ani tak definitivní sama historie románu, ale jsou určitě definitoriumy, které na sebe podle Matase *Odradek* bere. Možná je totiž možné porovnat s formou, kterou má například vodní *Odradek* Kafky.

ere *Odradek* ve formě lidské a zjevuje se jednomu ho pěsná kopie. Naopak spisovatel Stephan Zenith pí

příjezdu do Prahy potkává černého podnájemníka, jehož forma, dle popisu nebyla rozhodně lidská. Z tohoto dudu zanechává svému spolubydlícímu vzkaz a opouští město. Popisuje, že se dostal do situace, kdy má obrovský strach sám ze sebe, a že Praha jako taková, tento fakt ještě více podtrhuje. Říká Gombrowicze, (opat symbolika-autora, kterého před vodou Matas kritizoval, ale údajně napodoboval), aby se zájem rozloučil s kolegy ze spolku. V Matasově knize, je podán i fyzický popis *Odradka*. Podle Stephana Zenita, respektive Matase *Odradek* vypadá jako cosi, co je sloflené z kabelky připomíná cívku a má tvar podobný hvězdici, vypadá, že je pokrytý jedním kabelem vedle druhého a že je dokonce i z několika barev, že stádlo hvězdice vy nívají kolmé tyčky, které připomínají nohy. Dále popisuje, že má jeden obraz pocit, když vyleze ze dvou penzionu, a vidí ho tam, že s ním musí mluvit. Jeho malý vzrast evokuje k tomu, aby se na něj mluvilo jako k dítěti. Tato pasáž odhaluje dílo Franze Kafky *Starost hlavy rodiny*. V díle Kafka přesně, a dá se říci doslova, popisuje tzv. *Odradka*. Vila-Matas však zcela nevyjmul část knihy Kafky a nezasadil ji do svého románu. Jak už jsme mohli možnost zjistit, Matas pracuje tak, aby se metaliterární text sice objevil, ale tak, aby si neuchoval svoji přední funkci. Text přepracovává a rozvíjí ho osobitým způsobem, jak budeme moci vidět v následující ukázce.

3.2.1 Porovnání verzí

V následujícím porovnání jsem zájemně použila –paninské verze originálních dílů. Používám především *Starost hlavy rodiny* (*Las preocupaciones de un padre de familia*) do –panství a úryvek z knihy *Historia abreviada de la literatura portátil*. Tyto verze porovnávám zcela zájemně, abych mohla dokázat, svou hypotézu, že Matas sice pracuje s metatextem, používá ho, ale jistě ho rozvíjí po svém, dává mu zcela nový tvar a mnohdy používá zájemně jen část meta textu, než když ho dokonce zcela změní, že text jistě jen vzdáleně připomíná text přední. Abych mohla tento hypotézu prokázat, musela jsem použít jednotný jazyk, a vzhledem k tomu, že *Historia abreviada de la literatura* nebyla přeložena do českého jazyka, používám v obou případech –paninský jazyk.

Preocupaciones de un padre de familia:

„Habita alternativamente bajo la techumbre, en la escalera, en los pasillos y en el zaguán. A veces no se deja ver durante varios meses, como si su hubiese ido a otras casas, pero siempre vuelve a la nuestra. A veces, cuando uno sale por la puerta y lo descubre arrimado a la baranda, al pie de la escalera, entran ganas de hablar con él. No se le hacen preguntas difíciles, desde luego, porque, como es tan pequeño, uno lo trata como si fuera un niño.

-¿Cómo te llamas? -le pregunto.

-Odradek -me contesta.

-¿Y dónde vives?

-Domicilio indeterminado -dice y se ríe. Es una risa como la que se podría producir si no se tuvieran pulmones. Suena como el crujido de hojas secas (...)”⁵¹

B. Úryvek z Matasovy Historia abreviada de la literatura portátil

„... A menudo cuando uno sale por la puerta de la pensión y lo encuentra apoyado justamente debajo de uno en la escalera, siente deseos de hablarle. Naturalmente, uno le hace una pregunta que no sea difícil, más bien lo trata (su peque o tama o es tal vez el motivo) como a un ni o.

- Bueno, ¿cómo te llamas?

-Odradek ó dice él.

-¿Y dónde vives?

-Domicilio desconocido- dice y se ríe; claro que es la risa de alguien que no tiene pulmones, pues suena más o menos como el susurro de las hojas caídas (...)”⁵²

⁵¹ CAROZZA, Inés. Kafka, el "odradek" y la lectura interpretativa: Preocupaciones de un padre de familia. *Biblioteca Virtual: Miguel Cervantes* [online]. 1999, . 1 [cit. 2012-04-08]. Dostupné z: <http://bib.cervantesvirtual.com/escaparate/Odradek.jsp>.

Matas etl p eklad Kafkovy *Starost hlavy rodiny* ve 1985, m fleme tedy p edpokládat, fle v díle *Historia abreviada de la literatura portátil*

se jím inspiroval. asov to moftné je. Nejedná se v-ak o doslovny p eklad, cofl je z ejmé na první pohled a je tedy jasné, fle Matas svého *Odradka* v díle upravil. Jedná se tedy o r zn upravené parafráze –pan lského spisovatele, o ur itou adaptaci *Odradka* p vodního, zna n v-ak obohacenou Matasovým smyslem pro dialog a radosti v pozm ování p vodního. Figura *Odradka* by mohla být druhem intertextuality, ov-em mohlo by se také jednat jifl o kompletní parodii. Vyjad uje vztah dvou nebo více text mezi sebou. Je to schopnost konkrétního textu rozptýlit se do vnitní struktury text jiných. Tento text vzniklý se musí upravovat, vyp j ovat, p izp sobovat, p episovat a také citovat. Text p vodní se musí pouflít, aby mohlo vzniknout n co nového. Vztah mezi texty nejen p ímo ovliv uje autor v zám r, ale také zaru uje dynami t jí vztah se tená em. Základem je zd razn ní, fle p vodní jednotka textu ztrácí svoji funkci stejn tak jako p vodní autorství textu.⁵³ A jak jsme jifl mohli vid t u p ede-lého úryvku, tyto aspekty Matas v styl zcela rozhodn spl uje. Nastává otázka, zda je-t m fleme hovo it o intertextualit a nedostáváme se jifl na rovinu parodie. Parodie p etvá í p vodní obsah i formu do sm –ného charakteru, imituje originální dílo, na n co naráflí, zd raz uje chybu nebo naopak zám rn d lá v-e dokonale. V-ak kone ný výsledek parodie nezávisí pouze na autorovi, ale jde v koprodukci se tená em a záleflí také na jeho výkladu. Vzhledem k tomu, fle Matasovský styl spl uje alespo z ásti ob charakteristiky, lze íci, fle se jedná o parodii na pomezí intertextuality. V ásti rozvíjející *Odradka* totifl nedochází pouze ke komentování textu, ale dochází ke zm n celkového konceptu *Odradka*.

Vzhledem k dostupným informacím, které mám o vztahu Vila-Matase ke Kafkovi, se domnívám, fle se jedná o vyzdviflení autora a projev uznání v i n mu. š *Obdiv je zdvo ilé uznání, fle se n kdo podobá nám samým.*⁵⁴

Je zcela patrné, fle Matase muselo Kafkovo dílo výrazn ovlivnit, obzvlá-t pokud zasadil jednu celou pasáfl do své knihy, jak ufl bylo e eno parodizovanou a ovlivn nou intertextualitou. V knize *Historia abreviada de la literatura portátil* se rozvíjí postava

⁵² VILA-MATAS, Enrique. *Historia abreviada de la literatura portátil*. Barcelona: Editorial Anagrama, c1985, s. 58-59.

⁵³ Vycházím z: PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro u itele*. Praha: Univerzita Karlova, 2001, s. 77-80.

⁵⁴ BIERCE, Ambrose. *Moxon v pán a jiné povídky*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1966, s. 15.

o svém a neopírá se o *Odradka Kafkova*. Od chvíle
ovi se v-em šerným podnájemník mō za alo íkat ve

spolku *Shandy Odradek*. Napíklad u George Antheila je to pendlík p itlu ený na
pásce, u Hermanna Kromberga se z drobného p edm tu stala jasná p edstava, n kdo,
kdo se vydával za básníka a pronikl do tajného spolku a ubytoval se ve stejném hotelu.
Odradek se pak je-t objevil u dal-ich len spolku jako u Salvadoru Dalího a Ramóna
Gomeze de la Serna, ale jifl má zcela odli-nou podobu od Kafkova, jednalo se ekn me,
jifl o Matasova *Odradka*.

3.3 P es Kafka k Praze a flk Meyrinkovi, dal-í eský motiv

3.3.1 Praha aneb Kafka zdrojem popisu Prahy

P edm tem této práce je odraz eských motiv v prázích Enrique Vila-Matas. V tuto chvíli m fleme konstatovat, fle nejvýznamn jím Vila-Matasovým zdrojem t chto motiv je Kafka a nejvýznamn jím Kafkovým zdrojem je Praha.

Pokud jde o Prahu samotou ó Karel IV. vybudoval Nové m sto mimo ádn velkoryse a Praha tak a fl do 19. století p edstavovala jedno z nejt-ich m st kontinentu. M la dv p irozená centra, existující v kouzelné dialektice dvojjedinosti. Prahu doby Kafka mládí si musíme p edstavit ve sv tle plynových luceren osv tlujících úzké k ivolaké uli ky. Tedy pocit spí-e temných skli ujících foglarovských Stínadel s tajemnem Meyrinkova Golema, nefl hlu né zá ící velkom sto plné billboard a neon , tak jak ho známe dnes. fíidovské m sto bylo esencí toho v-eho. Ve druhé polovin devatenáctého století dosp la Praha do stavu, kdy se p estalo dostávat místa k dal-ímu rozvoji a sou asn se výrazn zm nily pořadavky hygienické a estetické. V tomto okamfliku m sto za íná svou obnovu bouráním jednak opevn ní, jednak nevyhovujících m stských ástí. Takové šo ist o padlo za ob i praflské fíidovské m sto. V dne-ní dob m fleme litovat ztráty malebných zákoutí, ale rozhodn nebudeme litovat ztráty krys a páchnoucích odpadk . M sto Kafkovy dosp losti je moderním evropským velkom stem s tramvají, automobily a -irokými ulicemi. Vltava je p emost na na n kolika místech a Karl v most, tak ztrácí sv j komunika ní monopol.

Praha byla Kafkovým domovem. Otázkou je, jak výrazn ovlivnila jeho tvorbu,

ovlivovala práv Matase. Ve svých dílech Kafka inspiroval i jeho díla a Prahy sou asni

dokáflou rozpozнат, které ulice a která místa stála autorovi vzorem. Ovem jestlif se konkrétní Praha neobjevuje v díle Franze Kafky, kde tedy Matas inspiraci? Dalím moflným východiskem pro Matase je Meyrink v Golem, jelikol práv toto dílo a i autor sám se objevují v kapitole popisující Prahu. V tuto chvíli nám na ose Kafka-Praha pibývá dalí motiv Praha-Meyrink v Golem, proto Meyrinka a Golema jako nám t rozeberu hned v následující kapitole. Jak ufl to u Matase bývá, že strohých a kusých informací si vymodeluje, co on sám pot ebuje a co se mu zrovna v tu danou chvíli hodí, pak Praha v knize *Historia abreviada de la literatura portátil* je popisována ucelen a má konkrétní podobu. Otázkou m fle být ufl jedin, zda ona konkrétní podoba je opravdu reálná. Zmínky o Praze se za ínají objevovat v kapitole s názvem *Laberinto de Odradeks*. Jak bylo jifl zmín no, tato kniha se zabývá hlavn literaturou portátil a tajným spolkem *Shandys*, který danou literaturu psal. Ovem aby mohl spolek z stat utajen, bylo nutné neustálé cestování, které jak ufl víme, odpovídá i názvu a charakteristikám literatury portátil. Zmínky o eském prost edí a o eských spisovatelích se práv poprvé objevují v kapitole *Laberinto de Odradeks*, kde nám autor popisuje jak *Shandyové* cestovali a do samotné Prahy, avak fle Praha nebyla konkrétním cílem, nebyl to úplný jasný vykonstruovaný cíl. Mlo to být totéfl, jakoby jeli zastánci literatury portátil do jakéhokoliv jiného msta, ovem zrovna v tu danou chvíli pro n byla nejpíhodn jí Praha.

Vem spisovatel m spolku bylo doporu eno, aby se ubytovali v n kterém z penzion ve tvrzi Gustava Meyrinka, dostaneme se k n mu pozd ji.

Kafldý z Shandy práv v Praze potkává svého Odradka a p i n kterých píleflitostech je Praha charakterizována dopodrobna. *Y al hospedarse en pensiones del barrio judío, comenzaron a sentir la presencia cada vez más activa de los (...)*⁵⁵

Y al hospedarse en pensiones del barrio judío, comenzaron a sentir la presencia cada vez más activa de los (...)⁵⁵

Otázkou je, kde tedy Matas nael p esný popis Prahy, kym a ím se inspiroval. N jakou inspiraci k tomu, aby si svoji Prahu upravil, mít musel, vycházím z toho, fle se inspiroval Kafkou, ovem v následujících odstavcích m fleme zji ovat, fle by mohly

⁵⁵ VILA-MATAS, Enrique. *Historia abreviada de la literatura portátil*. Barcelona: Editorial Anagrama, c1985, s. 55.

pak dílo Gustava Meyrinka. TMpan lský nebo jakýkoliv knihu, a nezná Prahu, musí nutn být díky Matasovu

popisu p esv d en, fle Praha je m sto stín , fle flidovská tvr je velmi tajemná a objevují se zde p ízraky a celkov má vzhled jakéhosi labyrantu. Jestlile vznik spolku *Shandy* adíme do roku 1924, pak Praha v této dob m la podobu ufl odli-nou a my se tak m fleme opravdu domnívat, fle se Matas inspiroval tím, co se do etl u Kafky a Meyrinka v knihách, kde byl popis Prahy, ale o 30 let star-í. Znalost Prahy Matasem m fleme zcela vylou it, protofle v Praze byl roku 2005 poprvé a sám p iznává, fle do té doby ji znal pouze z knih. Bohuflel nedodal jifl z jakých, na druhou stranu nám tím pádem nechává prostor pro moflné hypotézy. Praha ho zaujala a ve svém díle ji p edkládá jako m sto stín , temnoty a velkého strachu. *En las viejas casas dentro de este barrio noto yo movimientos espectrales y me he enterado, con un poco asombro, de cuáles son los verdaderos amos ocultos de la callejuela donde vivo. Son extra os personajes que aquí viven, semejantes a sombras (...)*⁵⁶

3.3.2 *Meyrink zdrujem popisu Prahy*

Fakt, který m vede k tomu se domnívat, fle motivem pro popis Prahy byl také Meyrink, je viditelný jifl p i prvotní zmínce o Praze, která se v knize vyskytla: *š (...) que les convocó a todos en la ciudad de Praga, recomendándoles que se alojaran en pensiones de barrio de Gustav Meyrinck y(...)*⁵⁷ Z tohoto konkrétního d vodu tvrdím a zakládám na tom svoji tezi, fle popis Prahy má sv j prvopo átek u autor Kafka, Meyrink. Spojitost Praha ó *Odradek* je také klí ová a Matas ji u díla *Historia abreviada de la literatura portátil* dává do jasné souvislosti. Prahy bez *Odradka* by nemohla existovat a *Odradek* bez Prahy ufl v bec ne.

Co se tý e popisu Prahy, spí-e p ipomíná Kafkovský styl. Stejn jako je tomu u Kafky nikdy konkrétn a p esn nepopisuje místa, nenese té m fládné názvy ulic, není zcela konkrétní a popis je jen obrazný. Víme, fle se jedná o flidovskou tvr , víme, fle je plná erných stín a p ipomíná labyrinth.

S popisem Prahy se setkáváme v knize je-t nap íklad p i p ūleflitosti, kdy *Shandyové putují po barech*. Konkrétní sloflení není pro tento rozbor d lefíté, ale pro

⁵⁶ Ibid., s. 57.

⁵⁷ Ibid.

u Meyrink, Teige a Nezval. Tito úastníci ve írku se na starý hbitov, odkud mají výborný výhled na

fiflkovský kabaret. Poprvé, kdy se setkáváme s konkrétním názvem a konkrétním místem. Z dne-ního Josefova (na míst dív jí fridovské tvrti) je sice možné dohlédnout na fiflkov, rozhodn ale ne rozeznat kabaret a snad i jeho úinkující. To je dalí Matasova fikce, pochopitelná pokud víme, že Prahu ve skute nosti neznal. Co se tý e postavy Gustava Meyrinka, ta se poprvé objevila jífl v kapitole *Laberinto de Odradeks*, ale prozatím se jednalo jen o zmínu, že se *Shayndyové* nacházejí v šbarrio de Meyrinck. Meyrinka pouflívá Matas v jedné z kapitol následující jako st flejní postavu. Kapitola nese název *Nuevas impresiones de Praga* a v nuje se speciálnímu, ekn me no nímu výletu Meyrinka, Nezvala, Teigeho a jejich koleg *literatury portátil*. asto bývá tento no ní výlet popisován jako jakýsi karneval, který rozpoutala skupina *Shandy* v Praze. P evypravuje nám záflitky a proflitky práv jífl zmi ovaného Gustava Meyrinka, který se v danou chvíli stává vyprav em:š(...) *la calle en que nació: aquel pasaje serpenteante y lúgubre que desembocaba en un cementerio judío, hoy prácticamente desaparecido.*⁵⁸ Zde se asi poprvé setkáváme s náhledem na fildovskou ást Prahy, jako n co jífl minulého, téma rozpadlého, velice ponurého. Popisují se zde jeho niterné pohnutky a strach, že se mu jífl nikdy nepoda í setkat se svými p áteli spolkem *Shandy*. Tyto mylenky se odráfí ve vzpomínkách na d tsví, Praha si byla velice podobná s tou, jakou m l možnost vid t p i p íleflitosti setkání se spolkem. š(...):*brillo de luces, habitaciones cerradas, exasperación...*⁵⁹

Tento popis by mohlo reáln odpovídat skute nosti, kdyby jeho d tsví v Praze bylo n kde kolem roku 1886 až 1900 a d j této knihy se odehrává po roce 1924. Je tedy možné, že Praha mohla vypadat tak, jak je popisována, zdevastovaná a ponurá? Praha prod lala rozsáhlou asanaci p iblífln mezi lety 1890 až 1920 (Rozhodnutím Magistrátu z roku 1887). Cílem této asanace bylo zlepšení hygienických i estetických podmínek flivota ve mst. Zatímco hygienické aspekty jsou nesporné, nahrazení malebných zákoutí a úzkých ulic adam uniformních inflák je esteticky problematické. Kafldopádn tato asanace postihla p eváflhou ást fildovského msta. Tajemná a temná místa tak navfldy zmizela. Pokud Matas své hrdiny p ivádí práv do fildovského msta

⁵⁸ Ibid., s. 65.

⁵⁹ Ibid., s. 65-66.

tvůr Gustava Meyrinka o jedná se o to jednu z jeho vlastních počit a ještě faktografie není dle ležitá. V opačném případě by se o pravděpodobnější asanaci do etiologie u Meyrinka, jehož kniha *Golem* právě byla vydána starými uličkami. Podle zmínky o záření Karlova mostu lze *Golema* velmi pravděpodobně zasadit do roku 1890 (i když se Meyrink v knize myslí v datu).

Zároveň si dovolím tvrdit, že v době, kdy Matas knihu psal, Prahu dosud nenašel, a tedy ji neznal. Ve svém díle použil jen název města a vytvořil v něm kterému situaci, inspirován svými oblíbenými autory, Kafkou a Meyrinkem. V této souvislosti je tedy Praha vlastním motivem jako symbol, nikoli v konkrétním místopisném obsahu.

Meyrinkova postava se v díle rozvíjela a spolu s Blailem Cendrarem⁶⁰ a Ritu Malú⁶¹, když se vydávaly zastánce literatury portátil takzvané do ulic, kde se edvádily, které připomínají africké rituály. Postava *Golema* se objevuje u Meyrinka, na počátku celé knihy, ale blíže k rozboru v knize není. Kniha sice nese název *Golem*, ale po jejím přečtení jsem se o samotném Golemovi v podstatě nic nedozvěděl. Je tomu stejně tak jako u Matase, v jeho díle se objeví pouze jedinou jednou jedenkrát. „(...) *pues ese tapón también tiene su golem.*“⁶² Jedná se o jedinou zmínku o Golemovi, na druhou stranu z toho vyplývá, že Matas s největší pravděpodobností Golema od Meyrinka zná a pravděpodobně ho i věděl. Bohužel se mi nelze jednat pouze o hypotézy a teze, ale skutečnost by musel potvrdit jediný sám autor, což povedlo k pochybnám, nikdy neuvedeným. Opět nechává větu, aby si nášel on sám, co chce v tomto zámečku vidět.

⁶⁰ Blaise Cendrars (1887 - 1961), vlastním jménem Frédéric Louis Sauser, byl francouzský spisovatel a básník usazený ve Francii. Byl silně ovlivněn modernismem.

⁶¹ Rita Malú, ve skutečnosti neexistující osoba, ale díky románu Vila-Matase přesobí, jakoby byla filia, dokonce existují i lánky, které o ní příkazovaly, avšak Matas je neznal, že se jednalo o jeho výmysl.

⁶² VILA-MATAS, Enrique. *Historia abreviada de la literatura portátil*. Barcelona: Editorial Anagrama, c1985, s. 64.

Jedna celá kapitola s nazvem *Nuevas impresiones de Praga* za íná citací Vladimíra Holana: š *Oscura la negritud / del mármol en la nieve*⁶³ Dále se v ak eskému spisovateli, ani blifl ímu rozboru nev nuje, pak lze tedy pouze usoudit, fle se snaflí vyufiavat ve keré moflné motivy e ství, které jde poufít. Paklile se d j odehrává v Praze, nech se také objevuje mnoho eských spisovatel a eské motivy s nimi spojené. Na scénu se dostávají také Teige a Nezval. Jsou popisováni jako dva mladí e tí spisovatelé, kte í cht jí two it sou ást utajeného spolku *Shandy*. Tím, fle je jmenuje ve své knize, prokazuje, fle je zná a váflí si jich, ekn me, fle jim prokazuje úctu. Na druhé stran ale nep ebírá n jaké jejich motivy. Ostatn je otázka, kolik jejich d l bylo p elo feno a co z toho on etl.

Tím, fle nep ebírá motivy, neparafrázuje je, jsou prost jen zmín nými postavami bez dal ího vlivu na jeho dílo, na rozdíl od Kafky a Meyrinka. Moflné je, fle n co od nich poufíl, ale je to dob e skryté v mlze jeho fikcí. K emu by ale psal n co, co nikdo nepozná. Parafrázovat se dají p edev ím postavy a d je obecn známé (t eba Bible). U obecn neznámých (vztahuje se ke –pan lským tená m Enrique-Vila Matase) to ztrácí smysl.

5 Shrnutí použitých českých motivů

V poufitych motivech Enrique Vila-Matase uvádím hlavn motiv Kafky, Prahy, postavy z díla Franze Kafky-*Odradka*, Gustava Meyrinka, Vít zslava Nezvala a Karla Teigeho. Nejsiln j ím motivem jak jsem jifl íkala, byl Kafka a jeho postava z konkrétního díla *Starost hlavy rodiny*, z tohoto d vodu mu bylo v nováno také nejvíce prostoru. Co se tý e základních ty uflitych motiv , Kafka, Praha, *Odradek*, Meyrink, dosp la jsem k záv ru, fle lze íci, fle se pohybujeme v kruhu. Abych to vysv tlila, v podstat se m fleme to it v nekone ném kruhu spojitostí mezi t mito ty mi motivy. Od motivu Kafky se dostáváme k motivu Prahy, od Prahy se dostáváme k Meyrinkovi, od Meyrinka ke *Golemovi*, od *Golema* k *Odradkovi* a od *Odradka* ke Kafkovi a od Kafky? Pokud bych za Kafku dosadila kterýkoliv z jifl uvedených motiv , mohla bych ho op t propojit s kterýmkoliv jiným motivem. Takfle nejen, fle se to íme v neustálém

⁶³ VILA-MATAS, Enrique. *Historia abreviada de la literatura portátil*. Barcelona: Editorial Anagrama, c1985, s. 65.

zn kombinovat p eskakovat jejich po adí v dosazení e motivy neustále to í. K tomuto záv ru jsem dosp la

díky hledání významu, pro si je -pan lský autor vlastn vybral. Pro si vybral Kafka, jsem si vysv tlila, byl jím fascinován a byl to pro n j vzor, ale ostatní motivy jsem si jen t flko vysv tlovala. Poté m napadla spojitost s kým jiným nefl s Kafkou. Byla to práv Praha, v ní Kafka vyr stal a také se o ní zmi uje i ve svých dílech, a p esn nepopisuje místa a nejmenuje ulice, rozhodn ji popisuje jako flidovskou a mnohdy se o ní jako o flidovské tvrти zmi uje. Kdyfl jsem v knize objevila název *Meyrinckova tvr*, napadla m dal-í možná spojitost. Meyrink totifl Prahu také popisoval, ale ten ji popisoval mnohem podrobn ji, a také ji uvád l jako flidovské ghetto. V konkrétním díle *Golemovi*. Teprve poté, jsem si uv domila souvislost, mezi r ením, fle se z *Odradka* stává *Golem*. M la jsme tedy k dispozici dva autory a dv jejich díla. V obou z nich byl popis Prahy a hlavn t chto konkrétních postav.

Co se tý e ostatních motiv , nerozvíjela jsem je natolik dopodrobna, protože se jednalo o neustálé opakování. Ostatní motivy se totifl v díle sice objevují, ale jako postavy, které jsou vykresleny Matasovým perem. M fleme jen st flí hodnotit, zda jsou si jejich reálné charakteristiky a Matas v popis podobné. Na rozboru je také vid t, fle jsem rozebírala motivy p eváfn ve dvou publikacích a to *Hijos sin Hijos* a *Historia abreviada de la literatura portátil*. Byl to zám r, v fládné jiné publikaci by se mi totifl nepoda ilo najít tolík motiv . Je reálné, fle se tam nacházejí, ale jsou natolik za-ifrovány Matasovým stylem, fle jsem je jako tená neobjevila.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Tato diplomova práce je v nována tématu eských motiv v prózách -pan lského sou asného spisovatele Enrique Vila-Matase. Vzhledem k tomu, že Enrique Vila-Matas napsal více než 30 novel, je patrné, že b hem celé doby si utvá el sv j specifický styl, který neustále rozvíjel. Z tohoto d vodu se práce v nuje vý tu v-ech jeho d l a na základ t chto poznatk vyvozuji charakteristiky stylu -pan lského autora. Vzhledem k tomu, že se jedná o autora pom rn kontroverzního, který ve v t-in p ípad nic zcela nepotvrzuje ani nevyvrací, je nutné utvo it záv ry podle dostupných informací. Jedná se o spisovatele, který pí-e speciálním stylem, takzvanou *autoficción*. Autor, který asto pouflívá meta text, paroduje a pouflívá rád inter textu. Jeho díla jsou mnohdy t flko chápana a dokonce je autor povaflován, a to n kde afd doposud, za autora, který stojí na periferii. Vila-Matas p edkládá tená i dílo velmi propracované, ale nikoliv jednozna né, nechává vfdy tená e, aby si na-el vysv tlení a dílo pochopil po svém. Jifl p i zkoumání d l bylo moftné najít první z moftných eských motiv . Hlavní autor, který se u Matase objevoval, byl Franz Kafka. Jako cíl práce jsem si vytvila zji-t ní d vod , pro si -pan lský spisovatel vybral jako typický symbol š e-stvíř práv n mecky hovo íčího frida, Franze Kafku. Na základ toho pouflívá dal-í motivy ve svých dílech. Zjistila jsem, že nejen Vila-Matas, ale i mnoho dal-ích zahrani ních autor vidí Franze Kafku jako eského spisovatele, a to i z toho d vodu, že fil v Praze. Pouflila jsme ho tedy jako ukázku eského motivu a Franz Kafka se stal nejvýznamn j-ím motivem celé této práce.

Pro Matase byl p edlohou nejen jako literát, ale také jako lov k. Matas Kafka obdivoval jako komplexní osobnost, nikoliv pouze jako geniálního literáta. Studium Franze Kafky m p ivedlo k dal-ímu motivu, kterým byl *Odradek*. *Odradek*, postava z díla *Starost hlavy rodiny*, se stal nedílnou sou ástí rozboru eských motiv , protože Vila-Matas jej pouflil, p epracoval a ve svém díle je-t rozvinul. Dal-ím motivem musela být zcela jist Praha. Praha popisovaná tak, jak ji jifl dávno neznáme, a taková, jakou si ji ani nep edstavujeme, m sto stín , temnoty a mystiky. Praha m p ivedla k dal-ímu motivu a to Gustavu Meyrinkovi, který v Praze fil a také ji miloval a napsal n kolik d l, kde ji popisoval. To byly základní ty i motivy, se kterými jsem pracovala.

Na po átku tedy stály ty i zcela samostatné motivy, po studiu literatury a psaním této práce jsem dosp la k záv ru, že v-echny motivy spolu úzce souvisí, a nejen to, zcela na sebe navazují. Dokonce ekn me, utvo ily jakýsi nekone ný kruh. A ufl

oliv, výfly z stáváme v kruhu, motivy na sebe stále
ky jednomu se dostáváme k souvislostem druhého, od

druhého k prvnímu a od prvního těba k tému. Tím chci říci, že se nejedná o jen zcela
náhodně vybrané motivy, nýbrž mám pocit, že Matas vybral všechny motivy zcela
zářně, právě proto, aby na sebe navazovaly. Jestliže tak nepostupoval, pak se mu to
stejně podařilo. Dokázal všechny eskové motivy na sebe navzájem napojit, tak, že
s sebou na první pohled všechny nesouvisí, ovšem příkladem zkoumání, na sebe
absolutně navazují. To je přesný styl Matase, jak ho již známe. Na první pohled možná
jen podivuhodná historka, v jádru však hluboká filozofická myšlenka. Takový je podle
mí Matas, a takové jsou podle mě i učitelské eskové motivy.

El objetivo principal de este trabajo es describir motivos checos en la obra de Enrique Vila-Matas, es decir, encontrar motivos checos y destacar sus características principales. Sería imposible hacerlo sin mencionar toda la obra de Enrique Vila-Matas (escribió más de treinta obras). Además, y sobre todo, el estilo literario de Enrique Vila-Matas. El escritor intenta describir la relación entre lo real, irreal y la ficción y de estos conocimientos hacer una conclusión contando con los motivos checos.

Conforme a la literatura utilizada, la descripción de Enrique Vila-Matas es siempre muy parecida. Según los críticos se trata de un autor contemporáneo que podríamos colocar al estilo de *autoficción*. Matas en la mayoría de los casos trabaja con metaliteratura, con intertextualidad también claro, con la parodia pero su intención siempre es dejar al lector que pueda encontrar en la obra algo suyo. Es decir, le obliga a que no solo lea el texto como una historia sino que buscará las relaciones que hay en la obra y que se lo explique de tal manera para entender la obra. Por eso son las obras a veces a la primera vista digo, hasta raras y no atraen la atención, pero en la mayoría de ellas es solo el sentido oculto dentro de ellas. Si a este estilo alcanzemos podríamos entender al autor y a su obra.

Leyendo y escribiendo este trabajo encontraba un motivo muy fuerte, un motivo que siempre se repitió, era Franz Kafka. En un principio no sabía con la seguridad si le podríamos ver como un autor checo, mejor dicho como un símbolo checo. Buscando la literatura encontré que no solo Matas sino otros capacidades literarias le vieron como un autor checo, como vivía en Praga le colocaron a motivos checos. Por este motivo le coloqué al motivo checo también yo. Estudiando encontré que Kafka era un motivo muy fuerte e influyente en la obra de Vila-Matas. Vila-Matas le admiraba no solo como un escritor sino también como una persona. Desde entonces tenía a un motivo checo que puede encontrar en más de dos libros. Yo para esquematizar mejor utilicé dos obras principales: *Historia abreviada de la literatura portátil* e *Hijos sin hijos*. En estas novelas buscaba los motivos principales checos, ya teníamos uno: Kafka. Estudiando a Kafka encontré otros motivos que estaban relacionados con él. Era el sitio de su vida, Praga un personaje de su obra *Preocupaciones de un padre de familia - Odradek*. Buscando informaciones sobre Praga encontré a otro motivo, era el personaje del escritor checo Gustav Meyrink. Gustav Meyrink escribía de Praga mucho, la utilizaba en sus obras y la describía como un ghetto judío, dónde él vivía cuando era pequeño.

podían influir a Matas desde el punto de vista a Praga (lo que el año 2005 no visitó a Praga, y la obra Historia

abreviada había salido el año 1985, pues no conocía a Praga y la describía en su obra). Además leyendo de Praga busqué una mención de tal Golem. De momento me di cuenta de que se trata de la obra de Meyrink.

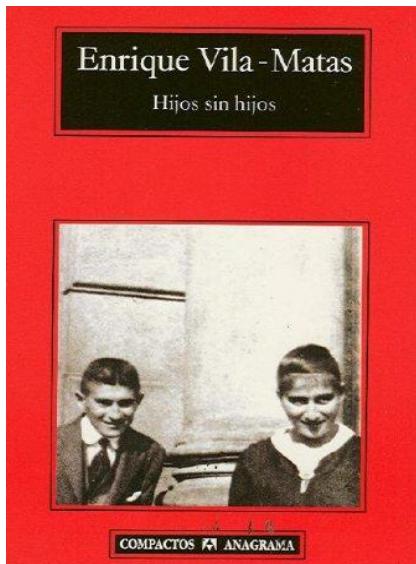
A pesar de estos aspectos sabía que tengo cuatro motivos principales: Kafka, Odradek, Praga, Meyrink. En un principio, habían cuatro motivos independientes pero escribiendo la tesis encontré que estos motivos están relacionados. Se puede decir como si estuvieran cerradas en un circuito. Cada uno está relacionado con el otro, puedo cambiar el orden de los motivos y siempre se quedan en el circuito y relacionados uno con otro. La verdad es que desde mi punto de vista Enrique Vila-Matas relacionó los motivos del caso pensado o si no están relacionados.

En el trabajo encontré que siempre hay alguna relación, y siempre se puede encontrar algo más que una buena historia de la obra, es que si la miramos profundamente podemos encontrar la filosofía del autor y su objetivo y la intención. Así es desde mi punto de vista Enrique Vila-Matas y así son sus motivos checos.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Píloha .1.

Pebal knihy *Hijos sin hijos*. Na obrázku je mladý Franz Kafka se svojí sestrou Ottlou před jejich domem na Starém středém náměstí. Není třeba dodávat, že inspirace Kafkou je opět jasně viditelná.

Píloha .2

Enrique Vila-Matas zády, ne co vidíme, zbytek si máme opět domyslet. Typický Matas.

Chronologický seznam vybraných děl Enrique Vila-Matas

VILA-MATAS, Enrique. *Mujer en el espejo contemplando el paisaje*. Barcelona: Tusquets, 1973. ISBN 978-847-2235-403.

VILA-MATAS, Enrique. *La asesina ilustrada*. 1. ed. Barcelona: Tusquets, 1977, 88 s. ISBN 84-722-3580-7.

VILA-MATAS, Enrique. *Al sur de los párpados*. 1. ed. Madrid: Fundamentos, 1980, 164 s. ISBN 84-245-0289-2.

VILA-MATAS, Enrique. *Nunca voy al cine*. 1. ed. Barcelona: Laertes, c1982, 100 s. ISBN 84-853-4642-4.

VILA-MATAS, Enrique. *Impostura*. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c1984, 117 s. ISBN 84-339-1707-2.

VILA-MATAS, Enrique. *Historia abreviada de la literatura portátil*. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c1985, 124 s. ISBN 84-339-1723-4.

VILA-MATAS, Enrique. *Una casa para siempre*. 1. ed. Barcelona: Anagrama, c1988, 141 s. ISBN 84-339-1767-6.

VILA-MATAS, Enrique. *Suicidios ejemplares*. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c1991, 173 s. ISBN 84-339-0917-7.

VILA-MATAS, Enrique. *El viajero más lento*. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c1992, 179 s. ISBN 84-339-1354-9.

VILA-MATAS, Enrique. *Hijos sin hijos*. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c1993, 217 s. ISBN 84-339-0948-7.

VILA-MATAS, Enrique. *Recuerdos inventados*: primera antología personal. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c1994, 188 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-339-2094-4.

VILA-MATAS, Enrique. *El traje de los domingos*: primera antología personal. 1. ed. Madrid: Huerga y Fierro, 1995, 361 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-885-6448-1.

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

de Veracruz: primera antología personal. 1. ed. 156 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-339-0987-8.

VILA-MATAS, Enrique. *Extraña forma de vida*: primera antología personal. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c1997, 156 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-339-1048-5.

VILA-MATAS, Enrique. *Extraña forma de vida*: primera antología personal. 1. ed. Valencia: Editorial Anagrama, c1997, 156 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-819-1152-6.

VILA-MATAS, Enrique. *El viaje vertical*: primera antología personal. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c1999, 242 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-339-1090-6.

VILA-MATAS, Enrique. *Bartleby y compañía*: primera antología personal. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c2000, 179 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-339-2449-4.

VILA-MATAS, Enrique. *Desde la ciudad nerviosa*: primera antología personal. 1. ed. Madrid: Alfaguara, c2000, 330 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-204-7870-9.

VILA-MATAS, Enrique. *El mal de Montano*: primera antología personal. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, c2002, 316 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-339-6835-1.

VILA-MATAS, Enrique. *Extrañas notas de laboratorio*: primera antología personal. 2. ed. corr. y aum. Mérida, Venezuela: El Otro el Mismo, 2007, 316 s. Colección Compactos, 90. ISBN 980-6197-49-6.

VILA-MATAS, Enrique. *París no se acaba nunca*: primera antología personal. 2. ed. corr. y aum. Barcelona: Editorial Anagrama, c2003, 233 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-339-6851-3.

VILA-MATAS, Enrique. *Aunque no entendamos nada*: primera antología personal. 1a. ed. Santiago, Chile: Comunicaciones Noreste S.A, 1985, 233 s. Colección Compactos, 90. ISBN 95-678-0273-4.

VILA-MATAS, Enrique. *El viento ligero en Parma*: primera antología personal. 1. ed. México: Sextopiso, 2004, 233 s. Colección Compactos, 90. ISBN 96-856-7933-9.

or *Pasavento*: primera antología personal. 1. ed. 2005, 388 s. Colección Compactos, 90. ISBN 84-339-6882-3.

VILA-MATAS, Enrique. *Exploradores del abismo* / Enrique Vila-Matas: primera antología personal. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, 2007, 287 s. Colección Compactos, 90. ISBN 978-843-3971-555.

VILA-MATAS, Enrique. *Y Pasavento ya no estaba*: primera antología personal. 1. ed. Buenos Aires: Mansalva, 2008, 157 s. Colección Compactos, 90. ISBN 978-987-1474-042.

VILA-MATAS, Enrique. *Dietario voluble*: primera antología personal. 1. ed. Barcelona: Editorial Anagrama, 2008, 275 s. Colección Compactos, 90. ISBN 978-843-3971-753.

ECHENOZ, Dialogue entre Enrique Vila-Matas et Jean a Dialogue traduit de l'espagnol par Sophie Gewinner et du français par Guadalupe Nettel = De la impos LITERATURA. *De l'imposture en littérature*: primera antología personal. Edition bilingue. Saint-Nazaire: Meet, 2008, 64 s. Colección Compactos, 90. ISBN 978-291-1686-580.

VILA-MATAS, Enrique. *Perder teorías*: primera antología personal. 1. ed. Barcelona: Seix Barral, 2010, 64 s. Colección Compactos, 90. ISBN 978-843-2243-240.

VILA-MATAS, Enrique a Dialogue traduit de l'espagnol par Sophie Gewinner et du français par Guadalupe Nettel = De la impos LITERATURA. *Dublinesca*: primera antología personal. 1. ed. Barcelona: Seix Barral, 2010, 327 s. Biblioteca breve (Barcelona, Spain), 90. ISBN 978-843-2212-789.

VILA-MATAS, Enrique a Dialogue traduit de l'espagnol par Sophie Gewinner et du français par Guadalupe Nettel = De la impos LITERATURA. *Chet Baker piensa en su arte*: relatos selectos. 1. ed. Barcelona: Mondadori, 2010, 327 s. Biblioteca breve (Barcelona, Spain), 90. ISBN 84-990-8767-1.

VILA-MATAS, Enrique a Dialogue traduit de l'espagnol par Sophie Gewinner et du français par Guadalupe Nettel = De la impos LITERATURA. *En un lugar solitario / In*

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to](#)

Unlimited Pages and Expanded Features

ectos. 1a. ed. Barcelona: Debolsillo, 2010, 327 s.
n), 90. ISBN 84-990-8766-3.

VILA-MATAS, Enrique. *Una vida absolutamente maravillosa / an absolutely wonderful life*. 1a. ed. Barcelona: Debolsillo, 2011. ISBN 84-998-9045-8.

VILA-MATAS, Enrique. *Aire de Dylan*. 1. ed. Barcelona: Seix Barral, 2012, 327 s.
ISBN 978-843-2209-642.

BALAJKA, Bohuš. *P ehledné d jiny literatury III*. 1. vyd. Praha: SPN, 1997. ISBN 80-859-3748-4.

BOHUTM BALAJKA, Ladislav Soldán. *P ehledné d jiny literatury II*. Vyd. 4., ve Fortuně 3. Praha: Fortuna, 2001, 303 s. ISBN 80-716-8781-2.

BIERCE, Ambrose. *Moxon v pán a jiné povídky*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1966.

BROD, Max. *Franz Kafka: životopis*. Vyd. 2., upr. Pekl Josef Čermák. Praha: Nakladatelství Franze Kafky, 2000, 228 s. Pražské hvězdné nebe. ISBN 80-858-4473-7.

BROD, Max, Franz KAFKA a Malcolm PASLEY. *Páatelství: konflikt a proměna v životě Franze Kafky*. Vyd. 1. Pekl Josef Čermák. Praha: Hynek, 1998, 453 s. Studie (Nakladatelství Tomáše Janečka), sv. 2. ISBN 80-859-0661-9.

CALASSO, Roberto. *K*. 1. vyd. Praha: Slovart, 2008. ISBN 978-80-7391-058-7.

[EDITORAS: IRENE ANDRES-SUÁREZ, Ana Casas] a [Enrique Vila-Matas ... [et]. AL]. *Enrique Vila-Matas: Grand Séminaire de Neuchâtel. Coloquio Internacional Enrique Vila-Matas 2-3 de diciembre de 2002*. [Reed. del n. 7 de la revista "Cuadernos de narrativa"]. Madrid: Arco/Libros, 2007. ISBN 978-847-6356-920.

KAUTMAN, František. *Svět Franze Kafky*. Vyd. 1. Praha: Torst, 1990, s. 9. ISBN 80-900149-1-7

MASARYK, Tomáš-Garrigue. *Sebevraťda hromadným jevem společenským moderní osvěty*. 5. české vyd. Praha: Masarykův ústav AV ČR, 2002, 221 s. Spisy TGM, sv. 1. ISBN 80-864-9513-2.

PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*. Praha: Univerzita Karlova, 2001, s. 77-80. ISBN 80-7290-045-5.

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

konflikt a prom na v flivot Franz Kafka. Vyd. 1.
akladatelství Tomá-e Jane ka, 2003, 125 s. Studie

(Nakladatelství Tomá-e Jane ka), sv. 2. ISBN 80-858-8027-X.

VILA-MATAS, Enrique. *Bartleby a spol.* 1. vyd. Praha: Gramond, 2006. ISBN 80-86955-48-6.

VILA-MATAS, Enrique. *Extrañas notas de laboratorio.* 2da ed. Venezuela: CELARG, 2007, s. 240. ISBN 978-980-6523-49-4.

VILA-MATAS, Enrique. *Hijos sin hijos.* 1. ed. Barcelona: Ed. Anagrama, 2001, s. 9. ISBN 978-84-339-6687-2.

VILA-MATAS, Enrique. *Historia abreviada de la literatura portátil.* Barcelona: Editorial Anagrama, c1985, s. 11-12. ISBN 978-84-339-1723-2.

YVANCOS, José María Pozuelo a [Enrique Vila-Matas ... [et]. AL]. *Figuraciones del yo en la narrativa: Javier Marías y E. Vila-Matas.* [Reed. del n. 7 de la revista "Cuadernos de narrativa"]. Valladolid: Arco/Libros, 2010. ISBN 978-848-4485-421.

ZUBIETA HEREDIA, Margarita. *Vila-Matas portátil: Un escritor ante la crítica.* 1.vyd. Barcelona: Candaya, 2007, s. 15. ISBN 978-84-934923-7-3

Internetové zdroje

ANAGRAMA, *Enrique Vila-Matas* [online]. 2012,[cit. 2012-01-21]. Dostupné z:
<http://www.anagrama-ed.es/autor/1091>.

CAROZZA, Inés. *Kafka, el "odradek" y la lectura interpretativa: Preocupaciones de un padre de familia.* Biblioteca Virtual: Miguel Cervantes [online]. 1999, . 1 [cit. 2012-04-08]. Dostupné z: <http://bib.cervantesvirtual.com/escaparate/Odradek.jsp>

Enrique Vila-Matas..*Autobiografía* [online]. 2012 [cit. 2012-02-23]. Dostupné z:
<http://www.enriquevilamatas.com/autobiografia.htm>.

Johannesville. *Literární doup* [online]. 2001 [cit. 2012-01-21]. Dostupné z:
<http://ld.johannesville.net/kafka/zivotopis?bio=1&fig=1>

GÓMEZ-MONTOYA, Carolina. *Enrique Vila-Matas y la rebeldía de la letra. El socialista Centroamericano: Por la reunificación socialista de la patria centroamericana!* [online]. 2008, . 1 [cit. 2012-03-01]. Dostupné z:
http://www.elsoca.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1335:enrique-vila-matas-y-la-rebeldia-de-la-letra&catid=52:critica-de-arte&Itemid=64

Autoficción: *Estudios sobre una forma diferente* [online]. 2012, . 1 [cit. 2012-02-27]. Dostupné z: http://autofencion.es/?page_id=14.

QUINN, Daniel. *Exploradores del abismo.: Las variaciones Vila-Matas. El dormitorio de Maud* [online]. 2007 [cit. 2012-03-10]. Dostupné z:
<http://eldormitoriodemaud.blogspot.com/2007/09/exploradores-del-abismo-las-variaciones.html>

ROSARIO PADRO, Mariola. *"Domicilio desconocido": Odradek como frontera entre la intertextualidad y la parodia ne Historia abreviada de la literatura portátil de Enrique Vila-Matas*. Gaceta hispánica de Madrid [online]. 2010, . 1 [cit. 2012-03-15].

ISSN 1886-1741. Dostupné z:
http://cat.middlebury.edu/~gacetahispanica/trabajos/GH8_MariolaRPadro_DomicilioDesconocido.pdf

TM OURÁ OVÁ, Alena. Vaseliteratura.cz: Literatura pro v-echny. *Rusky formalismus* [online]. 2009, . 1 [cit. 2012-05-06]. Dostupné z: <http://www.vaseliteratura.cz/teorie-literatury/45-clanky/318-rusky-formalismus.html>

VILA-MATAS, Enrique: biografía. *Escritores* [online]. 1996 [cit. 2012-01-22]. Dostupné z: <http://www.escritores.org/index.php/biografias/196-enrique-vila-matas>

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

rto en la vida, Enrique Vila-matas (framgmento). In:
y Praga [online]. 2012 [cit. 2012-01-30]. Dostupné z:

<http://kafkaenelespejo.wordpress.com/2012/01/30/el-muerto-en-la-vida-enrique-vila-matas-fragmento/>

VILA-MATAS, Enrique. *Escribir es dejar de ser escritor*. Barcelonareview [online].
2001 [cit. 2012-03-10]. Dostupné z: http://www.barcelonareview.com/23/s_escribir.htm
Editorial Anagrama. Enrique Vila-Matas [online]. 2012, 2012 [cit. 2012-01-21].
Dostupné z: <http://www.anagrama-ed.es/autor/1091>

CHARVÁTOVÁ, Aneflka. *Psaní jako absolutní pravda*. A2 [online]. 2005, .2/05 [cit.
2012-05-06]. ISSN 1803-6635. Dostupné z: <http://www.advojka.cz/archiv/2005/2/psani-jako-absolutni-svoboda>

LEANDRO PÉREZ, Miguel. *Vila-Matas no se acaba nunca*. El Mundo [online]. 2003,
.1 [cit. 2012-05-10]. Dostupné z:
<http://www.elmundo.es/elmundolibro/2003/11/10/criticon/1068489231.html>

MORA, Pablo. *¿Por qué escribir?*. Analítica.com [online]. 2011, .1 [cit. 2012-05-06].
Dostupné z:
http://weblogs.clarin.com/diariodelaferia/2010/05/08/enrique_villa_matas_ninguna_noticia_hoy_en_dia_se_acerca_a_la_verdad/

PAVÓN, Héctor. Enrique Vila-Matas: *Ninguna noticia hoy en día se acerca a la verdad*. Ñ: Revista de cultura [online]. 2010, .1 [cit. 2012-04-03]. Dostupné z:
http://weblogs.clarin.com/diariodelaferia/2010/05/08/enrique_villa_matas_ninguna_noticia_hoy_en_dia_se_acerca_a_la_verdad/

Revista Ñ de CLARIN. DDOOSS [online]. 2006 [cit. 2012-01-28]. Dostupné z:
http://ddooss.org/articulos/entrevistas/enrique_vilamatas.htm